

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL X Nr. 2550

★

Joi 30 decembrie 1954

★

8 pagini 25 bani

O MĂREAȚĂ SĂRBĂTOARE A POPORULUI NOSTRU

POPORUL nostru sărbătorește astăzi cel de al șaptelea an de viață al Republicii Populare Romine. Cu bucurie și entuziasm au întâmpinat oamenii muncii de la orașe și sate această zi, pe care o consideră pe drept cuvânt una din sărbătorile lor cele mai scumpe. În drumul de lupte și jertfe pe care poporul nostru l-a străbătut pentru a-și dobândi libertatea, dreptul de a-și construi o viață nouă, lipsită de exploatare, ziua de 30 Decembrie 1947 marchează o etapă însemnată. Au trecut 7 ani de atunci. În mîntea și inima noastră sînt însă vii clipele mărețe cînd puterea unită a muncitorilor și țărănilor, conduși de partid, a alungat pentru totdeauna monarhia. Cînd de puternic s-a manifestat atunci hotărîrea poporului nostru de a rupe pe veci cu trecutul de oprîmăre și mizerie, de a-și clădi un trai fericit! Se naște un stat nou, Republica Populară Romînă, stat democrat-popular în care întreaga putere politică aparține clasei muncitoare în alianță cu țărănimia muncitoare. Răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare au însemnat un puternic avertisment dat dușmanilor dinăuntru și din afara țării. Acest act istoric a arătat lumii întregi că poporul nostru nu poate fi întors de pe drumul pe care a pornit, drumul cuceririi adevăratei și deplinei sale independențe naționale.

Și în acest an, aniversarea proclamării Republicii Populare Romine găsește poporul nostru pregătit pentru a face bilanțul mărilor victorii pașnice, marilor cuceriri obținute în anii regimului democrat-popular. Cu fruntea sus, cu privirea mîndră, strălucitoare, salută poporul romîn această zi. Poporul este astăzi singurul stăpîn al tuturor bogățiilor țării, și în anii Republicii Populare el s-a dovedit a fi un gospodar priceput al acestor bogății. Prin munca sa creatoare, țara noastră a făcut mari pași înainte, în acest rîstimp, în toate domeniile de activitate. Volumul producției industriale este astăzi de trei ori mai mare decît în Romînia burghezo-moșierească. O puternică dezvoltare o cunoaște industria grea — temelia dezvoltării economiei naționale. Industria construcțiilor de mașini produce pentru prima oară în țară mașini și unelte necesare celorlalte ramuri ale economiei naționale, mașini care altădată erau importate cu bani grei. Dezvoltarea continuă a industriei ușoare și a industriei alimentare creează o bază trainică pentru ridicarea nivelului de trai al populației. Clasa muncitoare, atît de amarnic exploataată și batjocorită de capitaliști în Romînia burghezo-moșierească, trăiește astăzi o viață nouă. Au dispărut pentru totdeauna șomajul, crizele economice, teama și nesiguranța zilei de mîine. Oamenii muncii sînt din plin căldura binefăcătoare a grijii pe care statul democrat-popular o manifestă față de sănătatea lor, odihna lor, nevoile lor social-culturale.

Schimbări mari s-au petrecut nu numai în viața oamenilor muncii de la orașe și de la sate, ci și în viața satei. Milioanele de țărani pe care regimul burghezo-moșierească îi condamnase la o viață plină de lipsuri și mizerie, au acum pămîntul lor pe care și-l lucrează cu sprijinul permanent al statului. Din rîndurile lor s-au ridicat și se ridică nenumărați maștri ai recoltelor bogate. Lumina culturii care pătrunde tot mai adînc în viața satelor noastre ajută țărănimii noastre să folosească metodele avansate în muncile agricole. În satele patriei a apărut în acești 7 ani nucleul unei agriculturi noi, socialiste. Prin unirea de bună voie a zecii de mii de familii de țărani muncitori s-au întemeiat mii de gospodării agricole colective și

întovărășiri agricole care au pornit pe calea muncii în comun, calea belșugului. Lupta plină de avînt a oamenilor muncii de la orașe și sate pentru creșterea producției bunurilor de larg consum în industrie și agricultură a creat condițiile favorabile pentru trecerea la comerțul desfășurat al produselor industriale și alimentare. Recentă Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a consiliului de miniștri privind desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații a fost primită cu bucurie de masele muncitoare din întreaga țară, care văd în această Hotărîre un pas însemnat pe calea ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

La aniversarea celor 7 ani de existență a Republicii Populare Romine, poporul nostru trece cu mîndrie în revistă realizările cucerite pe tărîmul învățămîntului, științei, culturii, artei, sportului.

La baza tuturor victoriilor cucerite de poporul nostru în rîstimpul care a trecut de la 30 Decembrie 1947 stă alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Toate aceste victorii sînt mărturia voinței neștrămutate de pace a poporului nostru. Popor liber stăpîn pe soarta sa, popor harnic și iubitor de pace, poporul romîn nu poate privi cu nepăsare primejdia gravă pe care o prezintă pentru pacea Europei și a întregii lumi planurile cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța, de reînviere a Wehrmacht-ului, de refacere a mașinilor de război a militaristilor germani. Cea de a 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romine are loc în condițiile luptei hotărîte pe care popoarele iubitoare de pace, printre care și poporul nostru, o duc împotriva planurilor așiftătorilor la război. În săptămînile care au precedat această aniversare, țara noastră a cunoscut tabloul grandios al miilor și miilor de adunări populare în care, prin glasul nenumăraților patrioți și luptători pentru pace a răsunat — ca o singură voință — dorința de pace a poporului nostru, hotărîrea sa neclintită de a da riposta convenită oricărei provocări agresive. În miile de adunări, oameni de cele mai felurite profesii și-au exprimat deplina aderență față de lucrările și hotărîrile conferinței de la Moscova și totala dezaprobare față de acordurile de la Paris, acorduri ce urmăresc să pună pe picioare o nouă armată germană îndreptată împotriva țărilor iubitoare de pace. Poporul romîn are încredere în viitor, nu se teme de amenințările așiftătorilor la război. Alături de el se află toate popoarele uriașului lagăr al păcii și socialismului, lagăr care cuprinde 900 milioane de oameni.

Împreună cu toți oamenii cinstiți și iubitori de pace din țara noastră, și tinerii sportivi și-au spus rîspicat cuvîntul cu privire la acordurile de la Paris, cu privire la primejdia pe care o prezintă remilitarizarea Germaniei occidentale. Exprimînd voința tuturor sportivilor din patria noastră, moștenirea adoptată de marea adunare a sportivilor din Capitală, arată printre altele: „Sintem hotărîți să ne opunem cu toată îndirjirea celor ce ar încerca să turbure viața liberă și fericită pe care ne-o construim și vom ști, dacă va fi nevoie, să dăm, alături de întregul nostru popor și întregul lagăr al păcii, o lovitură nimicitoare celor ce ar îndrăzni să atenteze la viața noastră pașnică”. De unde izvorăște această hotărîre, această voință neînduplecată de a apăra cuceririle poporului muncitor? Ele izvorăsc din dragostea și atașamentul profund al sportivilor față de regimul democrat-popular. Puterea populară a deschis tineretului nostru cele mai largi orizonturi (continuare în pag. 3-a)

STEMA ȚĂRII

de MIHAI BENIUC

(din volumul „O samă de poem”)

Am cunoscut ce nu vor mai cunoaște
Acea ce în urma mea s-or naște,
Căci am trăit cînd se sfărmau cătușe,
Cînd se făceau împărății cenușe,
Iar altele să le mai iee locul
N-au mai avut nicicînd, nicicum norocul.
Pierea cînd ici, cînd colo, cite-un rege,
Il jeluiam curtenii — se-nțelege —
Ci n-a plîns lacrimi după domnitor
În nicio țară sincer vreun popor.
Dar s-a-nțîmplat să-l pună chiar pe goană,
Călcînd în tină mucedă-i coroană.
Steme piereau; vedeam cum brusc dispăre
Vr-un șarpe, vultur, leu, onî alte fiare.
Și steme noi suiră-n locul gol,
Cu spice, brazii și sonde de petrol...

— Așa s-a petrecut la noi, prieteni.
Azi peste munți împăduriți cu cetini
Răsare mîndru soarele, iar lingă
Bătrîni munți, crescînd în partea stîngă
O sondă de petrol vestește cum că
Izvorul vieții noastre e în muncă.
Jur împrejur cununa cea de spice
De pine spune și de trai ferice.

Iar colo-n viriul stemei noastre, iață,
O stea de purpur mîndru se arată.

★

Am cunoscut ce nu vor mai cunoaște
Acea ce în urma mea s-or naște,
Părtași n-au fost la anii noștri mașteri,
Dar bucuria acestei mîndre nașteri
Ni-i dată nouă, celora de azi.
Ea șterge multe urme de necaz.
Stea nouă, rază nouă de lumină,
La răsăritul tău fruntea-mi se-nclină.
Lumină din lumina lui Octomvre,
Tu ne vestești că omul muncii om e
Și e stăpîn în țara-i fără sclavi,
Pe vatra-i unde n-au loc cei trîndavi,
În casa-i unde lacomii și furii
N-or jăfui mai mult și n-or să fure,
În țara unde dragostea de muncă
E cea mai sfîntă a omului poruncă.

★

Stea nouă, rază nouă de lumină,
La răsăritul tău fruntea-mi se-nclină,
Căci, tu ești răsăritul țării mele,
În era cînd se-nalță roșii stele.

EI AU INCHEIAT DE MULT ANUL 1954!

Despre sportivii de la Întreprinderea Electromotor din Timișoara s-a mai scris în ziarul nostru. S-a scris despre rezultatele obținute de ei în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului, ca și despre victoriile cucerite în întrecerile sportive. Ați întîlnit atunci, printre cei evidențiați, și pe fotbalistul Ștefan Covaci. Era pe vremea cînd acest tînăr strungar punea în aplicare metodele de tăiere rapidă și, mai apoi, de tăiere intensivă a metalelor, ale strungarilor sovietici Bikov-Bortkevici și Kolesov. Tînărul înflăcărat, dornic să atingă rezultate mari, s-a făcut cunoscut mai tîrziu țării întregi prin frumosele sale succese în muncă. Dînd 2-3 norme zilnice într-un singur schimb, Ștefan Covaci a dovedit cît de mare poate fi productivitatea muncii atunci cînd folosești metodele avansate. Dar succesele lui Ștefan Covaci nu s-au oprit aci. A dat mai multe norme într-un an și azi se află cu mult înaintea vremii. Depășind zilnic planul cu 280 la sută, Ștefan Covaci a ajuns să dea produse în contul anului 1961!

Dacă te vei interesa mai îndeaproape de sportivii de la Electromotor-Timișoara, vei afla că printre ei sînt și alții care, asemenea lui Ștefan Covaci, au pornit, cu ajutorul metodelor de muncă înaintate, la întrecere cu vremea.

Handbalistul Petre Nicodim este unul dintre strungarii fruntași ai întreprinderii. În prezent, el lucrează în contul lunii iunie a anului 1958. Surorile Gillich, care se întrec de mai mult timp între ele, se află de asemenea pe panoul spor-

tivilor fruntași. Ana, care este bobinatoare, a reușit să dea peste plan produse de cea mai bună calitate și lucrează de cîtva timp în contul lunii ianuarie a anului 1956. Tot în contul anului 1956 dă produse și sora ei, Ema, din secția strungărie. Ea este cu o lună înaintea Anei. Nimeni nu se va mira, însă, dacă Ana o va ajunge pe Ema și chiar o va întrece. Aceasta fiindcă surorile Gillich se ajută foarte mult între ele, așa cum fac de altfel și în sport. Amîndouă sînt sportive apreciate și au obținut frumose succese în volei, dar, mai ales, în canotaj. Iosif Farcaș, interul stînga al echipei de fotbal Metalul-Electromotor, este și el strungar. Prin aplicarea metodelor sovietice, el a dat zilnic peste plan în jurul a 230 de procente. Fruntaș în întrecerea socialistă, strungarul Iosif Farcaș lucrează de cîtva vreme în contul anului 1955. Iosif Farcaș muncește la întreprinderea Electromotor încă din 1939. A cunoscut din plin amărăciunile vieții de muncitor în anii regimului burghezo-moșierească. Iată de ce, în ultimul deceniu, s-a bucurat, alături de toți oamenii muncii, de fiecare victorie a regimului democrat-popular: naționalizarea industriei, proclamarea Republicii Populare Romine și întreg șirul de realizări care au dus la îmbunătățirea condițiilor de muncă, la ridicarea nivelului de trai. Iosif Farcaș le-a vorbit tovarășilor săi de muncă despre toate acestea și tot el a fost acela care i-a criticat aspru pe jucătorii echipei de fotbal care au dovedit lip-

surl în pregătirea lor. Iosif Farcaș a arătat că acum, cînd au la dispoziție toate condițiile de pregătire, ei, sportivii, trebuie să facă cinste muncitorilor de la Electromotor.

Tehnometal este o altă întreprindere timișoreană cu mulți muncitori sportivi. Cei mai cunoscuți sînt handbaliștii, care au obținut succese în campionat și care dovedesc multă hărnicie în producție. Unul dintre aceștia este mijlocul stînga al echipei de handbal Metalul-Tehnometal, lăcătușul Ion Ortinau care lucrează în secția întreținere. În luna noiembrie el a îndeplinit două norme, iar în luna decembrie a înregistrat o depășire de plan de peste 90 la sută și acum lucrează în contul lunii iulie a anului 1955. Ion Ortinau, care a început să practice jocul de handbal în satul Săcălaz, este unul dintre „veteranii” echipei și-l mîndru că echipa lui, promovată în campionatul republican, s-a clasat pe locul cinci. Odată cu apariția Hotărîrii partidului și guvernului privind desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, Ortinau, ca și Farcaș, surorile Gillich și toți ceilalți muncitori sportivi de pe întreg cuprinsul țării, au pornit cu mai mult avînt la îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce le revin, arătînd prin fapte, prin hărnicia lor, că sînt ferm hotărîți să sprijine această Hotărîre ce reprezintă o cheuzăie a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

(de la subredacția noastră
din Timișoara)

În satele și orașele regiunii

Hunedoara

În cursul anului 1954, colectivele sportive din regiunea Hunedoara, bine îndrumate și controlate în activitatea lor de comitetele raionale C.F.S., au reușit să obțină însemnate realizări. Deosebit de frumoase sînt cele pe linia complexului sportiv G.M.A. În fiecare raion din regiunea noastră au fost formate din cadre harnice și bine pregătite comisii raionale de control G.M.A. Acest lucru a făcut ca în raioanele și localitățile unde în anii trecuți angajamentele luate de colectivele sportive la purtători de înșignă erau nerealizate, anul acesta numărul purtătorilor de înșignă să crească simțitor. Astfel de exemple sînt raioanele *Petroșani, Alba, Brad, Orăștie, Hațeg* și orașul *Deva*.

În activitatea comitetelor raionale și orașenești C.F.S. a fost angrenat un însemnat număr de activiști obștești. Munca lor a fost îndreptată în cursul acestui an în mod special spre realizarea unui număr cât mai mare de sportivi clasificați.

O preocupare deosebită a comitetului regional C.F.S. Hunedoara a fost construirea de noi baze sportive în satele și orașele regiunii. Acum, la sfîrșitul anului, putem spune că au fost asigurate pentru anul viitor bazele sportive necesare unei activități sportive de masă. Cele mai însemnate construcții sportive au fost realizate la *Hunedoara, Simeria și Orăștie*. În același timp, au fost reparate bazinele de înot din *Cugir, Petrița și Orăștie*.

Pentru a avea cît mai multe cadre de instructori sportivi obștești necesare îndrumării și controlării activității sportive de la sate, comitetele raionale C.F.S. *Hațeg și Petroșani* au organizat în anul 1954 mai multe cursuri de instructori sportivi. În același timp, în raioanele *Sebeș, Alba, Brad, Deva și Petroșani* au fost organizate cursuri de arbitri la mai multe discipline sportive.

Pentru activitatea din anul viitor, ne-am propus să folosim mai intens resursele locale, să lărgim activul obștesc al comitetelor noastre C.F.S. și să muncim cu mai mult spor pentru dezvoltarea activității sportive în regiunea noastră.

I. BALOGH
președintele comitetului regional C.F.S.-Hunedoara

Realizările colectivului nostru sportiv

Sportivii din uzina noastră activează în șapte secții pe ramură de sport, și anume: fotbal, volei, box, hochei, atletism, șah, tenis de masă și în cursul anului 1954 au reprezentat cu cinste colectivul lor, Metalul „Matyas Rakosi”, pe terenurile de sport.

Mai întîi de toate, trebuie arătat că s-a dus o muncă intensă de popularizare a culturii fizice și sportului în rîndul muncitorilor. De asemenea, în cursul acestui an prin munca voluntară a tuturor iubitorilor de sport din uzină am transformat un maidan de pe strada A. Toma într-o frumoasă bază sportivă: teren de fotbal, de volei și pistă de atletism. Fără îndoială, mai sînt multe de făcut la acest teren, dar el poate fi folosit deocamdată pentru antrenamente. Iarna, terenul de fotbal este transformat în patinoar pentru echipa de hochei, care anul acesta va activa în campionatul categoriei B. Echivalentul de hochei a fost completat, astfel că așteptăm gerul pentru a începe antrenamentele. Sala de box a fost completată cu toate materialele necesare pentru desfășurarea antrenamentelor în cele mai bune condiții. De altfel, în cadrul secției de box se desfășoară o intensă activitate. Seară de seară, 27 de muncitori se antrenează în sala colectivului sub conducerea antrenorului Ion Chiriac. 18 dintre ei au susținut în cursul anului 1954 112 meciuri, dintre care: au cîștigat în 69, au terminat de 11 ori la egalitate și au pierdut în 32 de în-

tilniri. Dintre boxeri s-au remarcat controlorul tehnic Marin Cristea și tînărul Vasile Ionescu, elev al școlii profesionale a uzinei.

Frumoase rezultate a obținut și echipa de fotbal, clasată pe locul trei în campionatul raional. Locul ocupat putea fi și mai bun, dar echipa a mers slab în primele meciuri. În retur, terminat de două ori la egalitate și a cîștigat toate celelalte jocuri. Din rîndul jucătorilor trebuie evidențiat sudorul Misac Asadurian, montorul Niță Ștefan și strungarul Paul Bobocel. În cadrul campionatelor raionale de volei, uzinele „Matyas Rakosi” au fost reprezentate de trei echipe: două de băieți și una de fete. Echipele masculine s-au clasat pe primul loc în seriile respective, dar echipa feminină s-a prezentat mai slab, ceea ce reflectă lipsa de preocupare a colectivului nostru față de angrenarea elementului feminin din uzină în activitatea sportivă.

Foarte frumoasă a fost activitatea secției de șah. O echipă a uzinei a luat parte la campionatul înterechipe al Capitalei și s-a clasat pe locul șapte, obținînd victorii frumoase. Șahiștii au susținut șapte întîlniri amicale cu echipele colectivelor *Glucoza, „Bela Breiner”, Flacăra roșie etc.*, obținînd rezultate bune. Cei mai bine pregătiți s-au dovedit a fi șahiștii *Cornel Moarcăș, Constantin Chingaru, Mihai Cateni* și alții.

Activitatea colectivului nostru a avut însă și lipsuri. Cele mai serioase s-au manifestat în domeniul

complexului G.M.A. unde nu ne-am putut îndeplini angajamentele luate. Pentru remedierea lipsurilor, în cursul anului viitor vom porni hotărît la treabă în acest domeniu și vom lîchida rămînerea în urmă. Din resurse proprii vom confecționa obstacolele pentru cursa G.M.A. și vom amenaja o astfel de pistă pe terenul din str. A. Toma. De asemenea, va trebui să dăm o mai mare atenție stringerii cotizațiilor, punct care figurează în planul nostru ca îndeplinit numai în proporție de 65 la sută.

Vom continua cu și mai multă intensitate munca de lămurire în rîndul muncitorilor și muncitoarelor din uzină, în ce privește toate aspectele practice ale culturii fizice și sportului.

Secțiile pe ramură de sport au și trecut la asigurarea condițiilor pentru traducerea în fapt a planurilor lor de activitate pe 1955. Astfel, iubitorii de șah vor lua parte la campionatul uzinei, care se va disputa în patru serii, fiecare cîte 15 participanți; o dezvoltare mai frumoasă va cunoaște boxul. Vor fi organizate echipe de juniori și seniori, gale de selecție în uzină, pentru popularizare, ca și un campionat al uzinei între diferitele sectoare de muncă.

Realizările obținute în anul 1954 ne-au întărit convingerea că, printr-o muncă bine orientată, vom obține succese și mai mari în cursul anului 1955.

ANDREI RADULESCU
președintele colectivului sportiv Metalul „Matyas Rakosi”

O școală fruntașă în activitatea sportivă

În tot cursul anului 1954, activitatea sportivă la liceul de fete nr. 22 (fost centrul școlar 2-10-13) a fost deosebit de intensă: elevele acestui liceu au activat în 9 secții pe ramură de sport, fiecare cu frumoase realizări, dintre care amintim: un concurs de înot cu 62 de participante la bazinul Progresul F.B.; 50 de participante la concursul de gimnastică interclase; la 9 decembrie a început campionatul de șah al școlii; concurs de volei interclase, cu participarea a 26 echipe; întreceri de baschet cu echipele altor școli; 139 de purtătoare ale înșignei F.G.M.A. sau G.M.A. gradul I, depășind cu 20 la sută angajamentele — iată pe scurt în ce constă activitatea sportivă la această școală. Dincolo de aceste cifre stau însă zecile de ore de antrenamente efectuate cu elevele de cele cinci profesoare de educație fizică, *Angela Filip, Elena Busuioc, Ala Antonescu, Dora Manolache și Mia Ionescu*, care se ocupă cu multă dragoste de ridicarea măiestriei sportive a elevelor lor. Aceasta, cu atît mai mult, cu cît școala are o frumoasă tradiție sportivă.

De curînd, sala de gimnastică a școlii a fost reamenajată, iar pentru că vechile aparate se uzaseră, ele au fost înlocuite cu altele noi, moderne.

Un rol de seamă în popularizarea culturii fizice și a sportului în rîndul elevelor îl au numeroasele fotomontaje cu subiecte sportive, existente pe sălile școlii, în timp ce gazeta de perete a colectivului sportiv popularizează eievele fruntașe la sport și învățătură sau le satirizează pe cele care dau prioritate sportului în dauna învățăturii.

Sfatul colectivului sportiv, compus din elevele *Florica Mălureanu, Veronica Costea, Ileana Mărăcine, Cornelia Popescu, Maria Topliceanu și Anișoara Ilie*, a hotărît înființarea de noi secții, deoarece posibilitățile colectivului permit aceasta. Astfel, 26 de eleve vor învăța să schieze la tabăra de schi ce va funcționa între 30 decembrie 1954 și 10 ianuarie 1955 la cabana Babele, iar jucătoarele de tenis de masă și de handbal vor avea de aci înainte o activitate organizată, în cadrul echipelor reprezentative ale școlii.

Colectivul sportiv Recolta Orășoara

Era prin anul 1953, cînd cîțiva tineri tractoriști de la S.M.T. Orășoara (regiunea Timișoara) și-au pus în gînd să înfiripe o activitate sportivă în comună. Primele eforturi n-au întîrziat să aducă și primele rezultate. Astăzi, colectivul sportiv Recolta Orășoara se mîndrește cu multe și frumoase realizări. La obținerea succeselor o contribuție de seamă a avut și tov. *Gheorghe Oprea*, președintele comisiei de pregătire și examinare G.M.A., care a răspuns cu entuziasm la toate chemările, ori de cîte ori colectivul avea nevoie de el. Nu-i deci de mirare că acum, pe reverul hainei sale se află prinsă înșignă „Merite sportive”!

Fără îndoială că, dintre realizările colectivului sportiv Recolta Orășoara, cea mai însemnată este aceea a îndeplinirii și depășirii angajamentelor la F.G.M.A. și G.M.A. Datorită muncii însuflețite a comisiei de pregătire și examinare G.M.A., ca și eforturilor deosebite depuse de instructorul sportiv *Pavel Zaguru*, în comuna Orășoara sînt astăzi peste 600 de purtători ai înșignei G.M.A. Nici în privința participării tinerilor țărani muncitori și tractoriști din comună la tradiționalele crosuri de primăvară și toamnă nu s-a lăsat mai prejos colectivul Recolta Orășoara. Intr-adevăr, la crosul „Să întîmpinăm 1 Mai” au participat 245 de concurenți, iar la crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie” au luat startul 255 de tineri și tînere. De asemenea, la întrecerile ediției precedente a Spartachiadei de iarnă a satelor, peste 200 de țărani muncitori și tractoriști din comună s-au întrecut în concursul de șah. Desigur că și în iarna aceasta întrecerile Spartachiadei vor prileji sportivilor din colectivul Recolta Orășoara, noi succese.

Diferitele secții pe ramură de sport ale colectivului iau parte la activitatea competițională raională și regională. Astfel, echipa de handbal a ocupat locul al doilea în campionatul sătesc, iar în campionatul raional s-a clasat pe primul loc, cucerind titlul de campioană raională. Bune rezultate a înregistrat și echipa de oină, care s-a clasat pe locul al patrulea în campionatul regional.

(de la subredacția noastră).

..ÎN ASOCIAȚIA NOASTRĂ

Asociația Loco-motiva a obținut frumoase succese în anul care a trecut. Avînd cel mai prețios îndreptar în Hotărîrea Partidului din 26 iunie 1949 bucurîndu-se în permanență de îndrumarea Secției Sport a C.C.S. și de sprijinul Comitetelor Centrale ale sindicatelor pe lingă care funcționează, asociația sportivă Loco-motiva are realizări atît în dezvoltarea sportului în masele de salariați din transporturi și de muncă, cît și în ridicarea măiestriei sportive a membrilor săi.

Astfel, numărul membrilor asociației a crescut cu 25 la sută peste angajamentele luate iar în domeniul complexului G.M.A., al clasificărilor și al ridicării de cadre tehnice angajamentele au fost îndeplinite, ca și în domeniul participării la campionatele de cros 1 Mai și 7 Noiembrie. Un frumos succes l-a reprezentat și organizarea unei competiții de mase — trînșalon popular —, care a atras în desfășurarea sa 6000 de membri ai colectivelor.

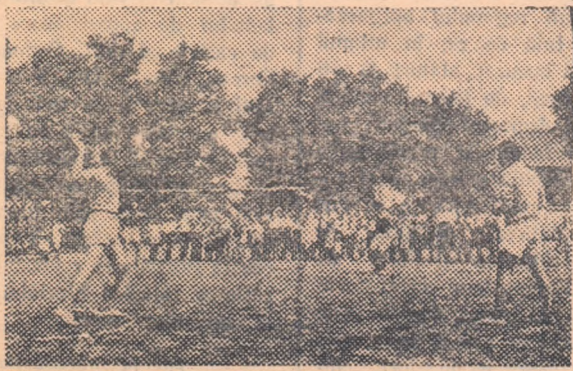
Aceste succese pe linia dezvoltării sportului în mase se datoresc și eforturilor depuse de consiliul central al asociației la munca de întărire a colectivului sportive. Colective ca Loco-motiva Automobile Orașul Slatina Grivița Roșie București, Complex C.F.R. Timișoara, I.C.C.F. Cluj etc. au contribuit din plin la succesele înregistrate de în treaga asociație, iar activiștii obștești ca S. Racoviță (C.T.F.T.), D. Moraru (C.F.R. Simeria), B. Vespremean (P.T.T. București), A. Benciu (M.C.F. au muncit cu mult elan și merit să fie dați ca exemplu tuturor activiștilor noștri obștești.

Creșterea nivelului sportivității noștri fruntași este reflectată de cele 7 titluri de campioni de atletism, 5 de canoai academiști și 5 de caiac-canoe obținute de sportivi, echipele și echipajele noastre. De asemenea, *Mareș Vasiliu și N. Cojocaru (tir)*, *Gh. Stănel și I. Knaller (atletism)* au obținut în acest an norma de maestru al sportului.

Cu toate aceste succese activitatea asociației noastre n-a ajuns să se ridice în anul 1954 la nivelul posibilităților existente atît în domeniul sportului de masă cît și în cel al creării de noi cadre de sportivi fruntași într-o serie de sporturi (natație, oină, scrimă, etc.). De aceea, în anul care vine noi trebuie să luptăm pentru lichidarea lipsurilor și greșelilor înregistrate în cursul anului 1954. Printr-o îndrumare mai justă și o muncă de teren mai susținută și o mai bună organizare a muncii, vom întări activitatea colectivelor și a consiliilor sportive regionale, astfel ca 1955 să însemne un an de noi și importante succese pentru asociația noastră.

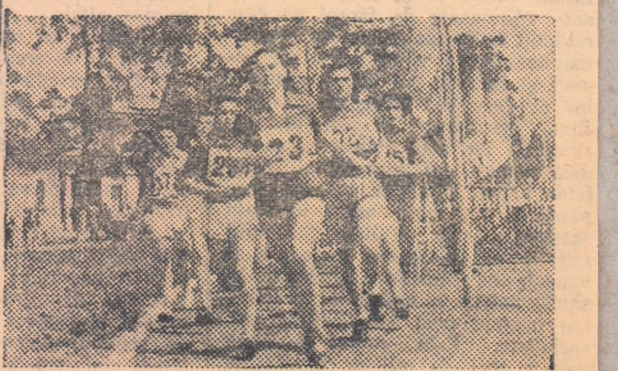
ION STOIAN
președintele asociației sportivă Loco-motiva

1. Neconștient se dezvoltă mișcarea sportivă din satele patriei noastre. Țăranii muncitori, colectiviștii și muncitorii agricoli practică cu drag fotbalul, voleiul, natația, gimnastica, atletismul, călăria etc. De o deosebită popularitate se bucură la sate sporturile noastre naționale: oina și trînșă.
2. Pentru micuții vizitatori ai Palatului Pionierilor din Capitală gimnastica, de altfel ca și toate

celelalte sporturi, este izvorul unor minunate clipe de bucurie, de destindere...

3. În anii regimului democrat popular, crosul a devenit un sport al tineretii, o probă atletică în dragiile de sute de mii de oameni ai muncii. În fiecare an, cu prilejul tradiționalelor întreceri de cros, tinerii muncitori de la orașe și de pe ogoare se prezintă în număr tot mai mare la startul acestor competiții.

OAMENII MUNCII INTIMPINĂ CU SATISFACTIE TRECEREA LA COMERȚUL FĂRĂ CARTELE

Pretutindeni, în orașele și satele patriei noastre, oamenii muncii au primit cu mult interes Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Populația muncitoare își exprimă satisfacția față de apariția Hotărîrii, văzînd în ea o nouă dovadă a grijii partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al populației.

Răspunzînd acestei griji, oamenii muncii din patria noastră își manifestă dorința de a munci cu eforturi înecite pentru continuă dezvoltare a industriei și agriculturii, pentru dezvoltarea economiei naționale și creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc.

OM CONTRIBUI LA CREȘTE- EA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII LA REDUCEREA PREȚULUI DE COST

De obicei, în zilele acestea din vremea anului nou, magazinele și vînzătorii cunosc o animație deosebită, dar acum, după apariția Hotărîrii partidului și guvernului privind desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, am văzut pretutindeni multime de oameni care fac fel de fel de cumpărături. Dar, în același timp, pretutindeni, în magazine și pește am văzut mărfuri în belșug și de bună calitate, astfel că toți cumpărătorii sînt satisfăcuți.

Împreună cu soția mea am făcut și eu cumpărături și am beneficiat de reduceri la unele articole. Insufleșirea, discuțiile și buna dispoziție pe care le-am observat în jurul nostru dovedesc încrederea și satisfacția maselor de cetățeni față de măsura desființării cartelelor, de reducerea de prețuri și de bogata aprovizionare.

Și nu trebuie să uităm că acesta e doar un început. Hotărîrea arată că se vor efectua noi reduceri de prețuri și se va îmbunătăți aprovizionarea cu bunuri de larg consum, pe măsură ce noi, oamenii muncii, vom contribui la creșterea productivității muncii, la reducerea

rea prețului de cost, la lărgirea sortimentelor.

CONSTANTIN DUMITRU maestru al sportului din R.P.R. DATORIA NOASTRĂ, A SPORTI- VILOR, ESTE DE A NE INCORDA TOATE FORȚELE LA LOCUL DE MUNCĂ

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații reprezintă un eveniment deosebit de important. Elaborarea acestei Hotărîri a fost posibilă datorită eforturilor făcute de clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plenary din august 1953 a C.G. al P.M.R.

În zilele ce au urmat apariției Hotărîrii, am fost prin diferite magazine ale Capitalei. Pretutindeni domnea o deosebită animație, mărturie a satisfacției cu care oamenii muncii au primit Hotărîrea partidului și guvernului.

Datoria noastră, a sportivilor, este de a ne încorda toate forțele la locul nostru de muncă, pentru că numai prin participarea activă a fiecărui om al muncii acestor importante etape pe calea ridicării nivelului de trai le vor urma mereu altele.

NICOLAE SOCULESCU
din echipa de rugbi
Locomotiva București

Magazinele alimentare aprovizionează din belșug cu diferite produse cunosc o deosebită afluență.

Unul mai breaz... decît celălalt

Ianuarie 1954... Treburile ne-au purtat pașii și prin raionul Caransebeș. În sediul comitetului C.F.S., i-am găsit atunci pe tovarășii Gh. Bartha și Liviu Rusan. Primul președinte, iar secundul responsabil cu munca de instruire sportivă. Discutam cu însușețire angajamentele pe anul 1954 și păreau tare entuziasmați.

— Ce zici, Liviu, pînă prin septembrie...

— Cred că și mai devreme...

— Terenul, băiatule și numai terenul altfel...

După primul trimestru. În același birou, cei doi activiști întocmeau un raport de activitate și păreau încurcați.

— Acu-i acu Liviu. Pe unde scoatem cămașa?

— Nu te speria frațe Gheorghe. Abia au trecut trei luni. Avem tot timpul să recuperăm. În afară de asta, am avut eu grijă și am mai păstrat cîțiva purtători de anul trecut pe care-i trecem acum la „realizări”.

— Păi zi așa, băiatule! Se cheamă că stăm... bine. Nici realizări sută la sută nu se poate că, deh, bate la ochi. Acum, hai pe... teren.

— Tovarășe Bartha, uite, eu, astăzi... aveam nișcă treabă și mă gîndeam că...

— Nu se poate. Ți-am spus de la început că munca de teren... la mai bine o bucată de hîrtie și scrie un aviz așa cum ți-l dictez eu. „Sîntem pe teren”.

— Tovarășe Bartha, dar eu...

— Ce dracul, măi Liviu, te

credeam mai dibaci. Avizul am spus să-l faci doar așa de formă. Ziceam să mergem în colț să te fac un... kil.

...A trecut și al doilea trimestru al anului. Cei doi birocrați au privit cu totală nepăsare realizarea angajamentelor. Zilnic și reciproc s-au cîntit cu... kilogramul. Dar, ca să alunece mai ușor pe gît vișiorul sau țuiculița, trebuia și... muzică. Problema n-a fost greu de rezolvat. La comitetul C.F.S. exista un aparat de radio, pe care președintele l-a trecut pe... numele lui. Și ceea ce-i mai curios e că acest lucru nu l-au observat nici

Satul popular și nici comitetul regional C.F.S. Pentru măsurarea timpului pierdut au luat oamenii și cite... un cronometru, tot proprietatea comitetului. Nici asta nu se știe.

Într-o zi, în Caransebeș, apărui un președinte nou. Dar ce președintele Seamănă leit cu primul în afară de nume. Il cheamă A. Biriș. Obiceiurile sînt însă aceleași. Merge și el pe același „teren” și chiar... mai des. A moștenit și obiceiul cu bilețul „Sîntem pe teren”. Și deseori face uz de el. Cît privește angajamentele anuale ale raionului, el nu prea are, săracul, de unde să le completeze, deoarece de la cei dinaintea lui n-a mai rămas nimic de... prisos.

Pentru „sîrduințele” lui, îi urăm președintelui A. Biriș cu prilejul noului an, bun noroc și... altu-n loc.

Sportul în țară

Răspunzînd cererii muncitorilor de la Industria lîinii din Timișoara comitetul orașenesc C.F.S. din localitate a organizat un curs de arbitri pentru fotbal la care participă numai salariații acestei întreprinderi. La prima lecție, care a și avut loc, au participat 16 muncitori și funcționari. Cursul va dura 10 săptămîni, după care elevii vor fi supuși unui examen de absolvire.

★

Nu de mult, colectivul Metalul Tr. Severin a organizat un concurs de șalt la care au participat 36 de muncitori de la șantierul naval. Intrecerile s-au desfășurat la clubul șantierului. Primele locuri în clasamentul celor trei serii au fost ocupate în ordine de: Ion Buzulică (seria I-a), Ion Spîneanu (seria a II-a) și N. Cristescu (seria a III-a). Câștigătorii seriilor au fost premiați cu diplome și cărți.

★

Colectivele sportive din comunele Otelec și Pustiniș (raionul Timișoara) au luat frumoasa inițiativă de a înființa echipe de hochei pe gheață. La rîndul său, comitetul raional C.F.S. a luat hotărîrea de a organiza anul acesta un campionat raional de hochei pe gheață rezervat sportivilor de la sate.

★

Colectivul sportiv Constructorul din Sibiu va organiza în iarna aceasta mai multe concursuri de casă la schi. În vederea întrecerilor, schiorii colectivului ca și tinerii care vor să practice acest plăcut sport se pregătesc cu intensitate sub supravegherea instructoarei Schab Ritta.

★

Echipele de baschet băieți și fete ale colectivului Flamura roșie din Tr. Severin s-au deplasat în orașul Craiova unde au susținut o dublă întîlnire cu formațiile colectivului Dinamo din localitate. Ambele jocuri s-au terminat cu victoria dinamoviștilor.

Ca într-un album...

Da, ca într-un album, au fost adunate, cu grijă, nenumărate imagini. Și ce imagini! Aproape tot ce s-a petrecut mai de seamă în lumea sportului de-a lungul anului care, acum-acum, își va termina schimbul în marea ștafetă a timpului: faze din finala campionatului mondial de hochei în care jucătorii sovietici s-au dovedit mai iscusiți decît maestrul canadian ai crosei, Angelica Rozeanu cucerind, la Londra, pentru a cincea oară consecutiv, titlul de campioană a lumii la tenis de masă, goana năpraznică dar sinuoasă a boburilor pe pista de la Garmisch în campionatele lumii, schijurile lungi și subțiri fișînd ca niște săgeți din startul probelor campionatele europene de la Amsterdam, primirea triumfală făcută de locuitorii Reșiței fotbalistilor metalurgiști care, printr-un splendid efort colectiv, au cucerit cupa R.P.R. și încă multe altele.

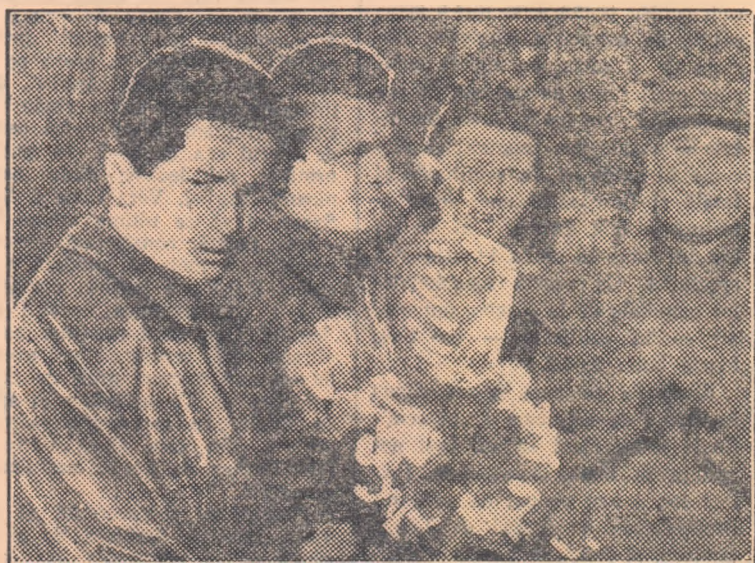
Acest album... fără file — ați bănuț, poate — este un film. Un film care are semnificația unui dar pe care Studioul „Al. Sahia” îl oferă sportivilor cu prilejul Anului Nou. Cu acest film se și încheie, de altfel, seria jurnalelor și documentarelor cu subiect sportiv realizate de Studioul „Al. Sahia” în cursul anului 1954. Se cuvine să arătăm, aici, că aceste realizări ale tinerei noastre cinematografii au crescut față de cele ale anului anterior, nu numai cantitativ — ceea ce a prilejuit mai dese bucurii iubitorilor sportului —, dar și calitativ — ceea ce a constituit o deosebită satisfacție pentru spectatori și a atras colectivului de regizori, operatori și montori aprecieri elogioase. Ca pe o înaltă prețuire a primit acest colectiv cuvintele de laudă adresate de cunoscutul om de literă francez Georges Soria, documentarului care redă aspecte din meciul atletic R.P.R.—Olanda.

G. Soria a considerat acest film o încîntătoare povestire în care oamenii sînt redați cu căldură și în care cadrul general al întrecerii este adus pe ecran în episoade sugestive.

În ceea ce privește ultima realizare din anul 1954, și ea va fi, desigur, la înălțimea celorlalte. Cei doi regizori ai filmului: Mircea Weiser și Erwin Szekler, se străduiesc să aleagă din mii de metri de peliculă — parte lucrată în țară, parte primită din străinătate — cele mai semnificative momente din fiecare competiție care va fi inclusă în film. Trebuie menționat faptul că, pe lângă unele imagini înălțite în diferite jurnale de actualități sau documentare, noul film va cuprinde în mare parte aspecte inedite: campionatele mondiale de bob, canotaj și parasulism, campionatele mondiale de sărituri pe schiuri, campionatele europene de inot, Cursa Păcii, Turul Franței, finala Cupei R.P.R. la fotbal, turneul triunghiular de box desfășurat în decembrie la sala Floreasca, turneul echipei de volei a R.P.R. în R. P. Albania, întîlnirile de inot și polo R.P.R.—R.D.G. ș. a. De remarcă, totodată, că spectatori vor fi martori la trei din cele patru etape ale ameliiorării recordului mondial pe 5.000 m. (Zatopek la Paris, Kuř la Berna și Kuř la Praga).

Filmul, al cărui titlu nu a fost încă definitivat, va putea fi văzut pe ecranele cinematografele noastre începînd de la 10 ianuarie. Că va fi primit cu interes, nu ne îndoim. Sportivii și toți cei ce iubesc sportul sînt mari amatori de amintiri. E și firesc: le place să retrăiască întrecerile ai căror eroi sau amatori au fost, așa cum le place să vadă competițiile care hotărîsc pe cei mai buni sportivi ai lumii.

S. BONIFACIU

O imagine din film: cîțiva dintre fotbalistii de la Metalul-Reșița, în momentul sosirii în orașul lor.

O MĂREAȚĂ SĂRBĂTOARE A POPORULUI NOSTRU

(urmăre din pag. 1-a)

turi. Tineretul nostru trăiește o viață fericită. El își alătură cu bucurie întreaga energie eforturilor pașnice ale poporului muncitor. Pentru prima oară, puterea populară a dat tineretului posibilitatea de a se bucura pe deplin de binefacerile sportului. De la 30 Decembrie 1947 și pînă astăzi sportul nostru a străbătut un drum lung, drumul de la competițiile celor câteva sute de participanți la cele care angrenează sute și sute de mii de tineri, drumul de la primele și timidele afirmări pe tărîm internațional la frumoasele succese cu care ne mindrim astăzi. Numai în anul 1954 sportivii noștri au cucerit un titlu mondial la tenis de masă, un loc trei la campionatele mondiale de caiac, un loc doi la campionatele europene de canotaj academic, un loc doi la campionatele europene de atletism, locul patru la campionatele mondiale de gimnastică (feminin), numeroase medalii de aur, argint și bronz la J.M.U.V. de la Budapesta. Tabelele de recorduri arată o linie ascendentă din 1947 și pînă astăzi la atletism, natație haltere, tir, Ne

putem mîndri, de asemenea, cu performanțe de valoare internațională ca recordurile lui Ioan Söler, Ion Oprîș, Iolanda Balaș, Lia Manoliu, la atletism, Al. Popescu la natație, recorduri realizate în cel de al șaptelea an al Republicii noastre populare. Succesele dobîndite pînă în prezent trebuie să însemne imboldul pentru o activitate și mai susținută în anul 1955. Mișcarea noastră sportivă este chemată să pregătească tineri sănătoși, oțeliți, capabili să apere patria scumpă, cuceririle revoluționare ale poporului. Marile sarcini care stau în fața mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră în anul care începe trebuie privite cu toată răspunderea și seriozitatea. A nu crăța nici un efort pentru îndeplinirea exemplară a acestor sarcini, iată datoria de cinste a tuturor sportivilor și organizațiilor noastre sportive.

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, tinerii sportivi sărbătorește cu bucurie ziua de 30 Decembrie, afirmîndu-și cu acest prilej hotărîrea de a închina toate forțele lor tinerești pentru întărirea și înflorirea patriei scumpe, pentru construirea socialismului în Republica Populară Romînă.

— Dar cu norma cum mai stăm măi Liviu? — Bine Ghiță, a mai rămas doar 50% vin...

SPORTIVII ROMINI LA CAMPIONATELE MONDIALE

În întrecere cu cei mai buni caiaciști

1954 a fost pentru canotajul nostru un an de însemnate succese, un an de puternică afirmare pe plan internațional. Mulțumită temeinicei pregătiri de care s-au bucurat sportivii noștri schifiști și caiaciști, noi am concurat cu succes la toate competițiile de peste hotare la care ne-am prezentat.

Mie personal, anul care se încheie mi-a dat satisfacția de a fi

adus patriei un valoros loc trei într-un campionat mondial. E vorba de campionatul mondial de caiacanoe, desfășurat în iulie la Maçon, în Franța. Ziarele noastre au scris la timp despre această competiție la care a luat parte și un lot de sportivi romini. Eu am concurat la proba de caiac simplu viteză. La această probă au luat parte 31 de concurenți, reprezentând 24 de țări. Întrecerea a fost foarte îndrăgășită. Se alinau la start cei mai renumiți caiaciști din lume! Deși cunoșteam valoarea lor, deși concu- ram pentru prima dată într-o competiție de asemenea amploare, dorința de a aduce un succes culorilor patriei m-a animat atât de puternic, încât am învins orice timiditate și emoție, am concurat cu dizenie în calificări, în semifinale și finală și la capătul unor mari eforturi — am cucerit al treilea loc din lume la proba în care sînt specialist. Cu ocazia campionatelor mondiale de la Maçon, am reușit — în calificări — un timp foarte bun: 2.00.2.1

Eforturile pe care le-am depus în seriile de calificare și în semifinale m-au făcut să nu mai pot reedita în finală acest timp. Primul loc a fost ocupat de suedezul Frederiksson cu timpul de 1.59.2, iar locul al doilea de germanul Mittenberger cu 2.00.3 (După cum se vede, în calificare eu am realizat un timp mai bun decît acesta). În finală, timpul de 2.01.2 pe care l-am obținut mi-a asigurat locul al treilea.

În orice caz, acest loc 3 pe care l-am ocupat a fost apreciat de specialiștii străini, prezenți la campionat, ca o frumoasă performanță a sportului din Republica Populară Română. Am fost fericit cînd am auzit și am citit în ziare aprecierile laudative la adresa nivelului caiaciștilor din R.P.R. și s-a născut în mine și mai puternică dorința de a-mi ridica măiestria sportivă, de a-mi perfecționa tehnica, de a-mi întări rezistența, pentru a putea concura cu și mai mult succes.

Campionatele mondiale din 1954 au însemnat pentru mine nu numai ocazia de a aduce țării un succes sportiv de seamă, dar și prilejul de a-mi îmbogăți experiența. Cunoștințele căpătate prin participarea la întrecerile de la Maçon voi căuta să le folosesc din plin în anul ce vine, pentru a-mi desăvîrși pregătirea, pentru a aduce țării mele noi succese.

MIRCEA ANASTASESCU
maestru al sportului
și campion R.P.R.

Faima sportivilor romini a devenit tot mai mare în ultimii ani, cînd mișcarea noastră de cultură fizică și sport, îndrumată și ajutată de partid și guvern, a înregistrat succese însemnate. Nume ca Ion Söter, Elena Leuștean, Iolanda Balas, Mircea Anastasescu, Mircea Dobrescu, Iosif Sirbu, H. Herscovici, Ion Opris, dar mai ales cel al Angelicăi Rozeanu sînt cunoscute în lumea întreagă, fiindcă ele figurează în dreptul unor performanțe de valoare mondială.

Excelentele condiții de pregătire create sportivilor frunzași, ca și seriozitatea, perseverența și entuziasmul cu care aceștia au înțeles să muncească pentru o mai bună pregătire, au făcut ca mulți sportivi romini să atingă un nivel înalt, să fie un exemplu pentru zecile de mii de tineri ai patriei noastre care au îndrăgii sportul.

Datorită măiestriei la care au ajuns, celor mai buni dintre frunzașii noștri sportivi li s-a oferit posibilitatea de a participa la marile întreceri internaționale și la concursurile care consacra pe cei mai buni sportivi ai globului într-o disciplină sportivă: campionatele mondiale.

În anul 1954, participarea sportivilor noștri la diferite campionate mondiale a fost deosebit de activă și se poate afirma că ea a fost încununată de succes. De pildă, maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu a cucerit pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială la tenis de masă, Elena Leuștean și echipa noastră feminină au fost adevărate revelații ale campionatele mondiale de gimnastică de la Roma, Mircea Anastasescu a realizat frumoasa performanță de a se clasa pe locul III la campionatele mondiale de caiac, echipa de pentatlon modern — deși participa pentru prima oară la o competiție internațională — a avut o comportare mai mult decît meritorie la campionatele mondiale de la Budapesta.

Asemenea performanțe fac cinste sportului nostru și sînt o dovadă că succesele noastre nu se vor oprî aici, că, participînd din ce în ce mai bine pregătiți, sportivii noștri vor reuși noi performanțe de valoare, vor face ca steagul patriei iubite să fluture de tot mai multe ori pe catargul marilor stadioane ale lumii.

Cinci campionate mondiale

Au trecut cinci ani de atunci... și, totuși, parcă a fost ieri...

De mica sală S.F.I.P.I.A., puțin primitoare, unde nu încăpea decît o masă și unde o sobă buclucasă ne afuma deseori, îmi voi aduce aminte cu drag întotdeauna. Aici m-am antrenat împreună cu Sari Szasz și Luci Slăvescu în lumile prămergătoare ale campionatele mondiale de la Budapesta din 1950.

Timp de trei luni, mica sală ne-a găzduit zilnic. Alături de noi, Victor Viadone și Nicu Naumescu se străduiau să ne fie cît mai folositori la antrenamente. Alți clișiva jucători, Gari Garabedian, Tudorel Bădin, Gelu Urșii, veneau foarte des să ne ajute ca parteneri de joc. Cine ar fi crezut atunci că ne vom întoarce de la Budapesta cu laurii victoriei?

În capitala R. P. Ungare am fost primite cu multă căldură, dar nimeni nu se aștepta ca noi să fim acelea care vor obține cel mai mare succes. Chiar în prima zi a competiției am întîlnit într-o partidă hotărîtoare, în proba pe echipe, reprezentativa Angliei, defînătoare în mai multe rînduri a titlului suprem. După patru partide scorul era de 2-2. În meciul următor, cel decisiv, dintre campioana Angliei, Vera Dace și Sari Szasz, după ce ultima minge fusese jucată, confirmînd victoria coechipierei mele și totodată a echipei R.P.R., o bucurie nemărginită a cuprins mica noastră delegație. Dar, șirul emoțiilor nu se sfîrșise încă, pentru că mai aveam de susținut meciuri grele cu echipele Scoției, Țării Galilor și apoi, în finală, cu reprezentativa maghiară, din care făcea parte și Gizi Farkaș, de trei ori campioană mondială.

Pregătirea perseverentă și dorința noastră fierbinte de a învinge, de a reprezenta cît mai demn culorile țării, ne-au ajutat să obținem și victoria finală. Cu

această ocazie eu am învins-o pentru prima oară pe Gizi Farkaș.

Dar, cucerirea titlului mondial pe echipe nu a fost singura mea bucurie. Am cîștigat și titlul individual și astfel mi-am împlinit unul din visurile copilăriei mele. Vestea succesorilor noastre a avut

un mare răsunet. Zeci de telegrame ne-au adus felicitări din țară, iar la întoarcere eram întâmpinate în fiecare gară cu un entuziasm care ne emoționa.

Au urmat apoi alte numeroase zile de pregătire pentru viitoarele campionate mondiale. Antrenamentele se făceau în condiții mult mai bune, într-o sală spațioasă și pe mai multe mese.

Succesele ne-au însoțit și la Viena. În 1951 am cucerit acolo titlurile de campioană mondială pe echipe, la simplu femei și la dublu mixt, unde eu am jucat alături de cehoslovacul Vana.

Un an mai tîrziu am călătorit mii de kilometri pentru a apăra la Bombay titlurile cucerite la Viena și Budapesta. Din nou am ieșit victorioasă la simplu femei și dublu mixt. Echipa noastră s-a clasat pe locul al doilea.

București 1953. Capitala iubită a patriei mele găzduia a XX-a ediție a campionatele mondiale.

Dacă tocmai acum voi pierde? A fost o întrebare care m-a obsedat un an întreg. De aceea cred că am și jucat mai emoționat decît de obicei. Nu am reușit să fac un joc spectaculos, în schimb am izbutit să cîștig în toate probele la care am participat.

Dar bucuria aceasta își avea și partea sa dificilă. Patru titluri cîștigate acum însemnau patru titluri de apărut la campionatele mondiale viitoare.

Și, într-adevăr, cel mai greu campionat mondial la care am luat parte a fost cel din 1954, de la Londra. Cel mai mare număr de participanți și cea mai ridicată valoare tehnică. Primele zile ale campionatele... prima înfrîngere într-un campionat mondial, de cînd dețineam titlul suprem. Pierdusem în proba pe echipe la maghiara Eva Koczian. Apoi, a venit eliminarea din primul tur la proba de dublu mixt, unde jucam alături de Sido. Eram oarecum dezorientată și așteptam cu înfrigurare jocurile de simplu femei. A fost pentru mine cel mai dificil campionat mondial, cu toate că am cîștigat pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială. Fiecare partidă era ca și o finală de campionat, trebuind să-mi întrebîmteza la maximum toate resursele fizice și nervoase. Am avut nevoie de o mare putere de luptă, de concentrare, de stăpînire de sine. Toate acestea le-am găsit în dorința mea arzătoare de a aduce patriei noi succese, noi performanțe internaționale de răsunet. Dar, succesele acestea au fost posibile pentru că am simțit mereu cîntecul sprîjinului, ajutorul regimului nostru democratic popular, care ne-a pus la dispoziție condițiile necesare de pregătire.

ANGELICA ROZEANU
maestra emerită a sportului,
campioană mondială

PRIMUL SUCCES!

la începutul concursului și ne-am mobilizat forțele în vederea unei cît mai bune comportări.

La Budapesta, fiecare dintre noi

am avut foarte mult de învățat. Dealtfel, printre obiectivele noastre la acest concurs era și această importantă sarcină. Dar, dorința noastră de a învăța cît mai mult și cît mai bine nu ne-a împiedicat să luptăm cu hotărîre împotriva tuturor adversarilor, indiferent de renumele de care se bucurau. Și, în ciuda lipsei noastre de experiență față de ceilalți concurenți, am luptat din toate puterile, reușind să-i întrecem pe mulți.

A fost o răsplată și o încununare firească a năzuințelor noastre de afirmare momentul în care s-a anunțat clasificarea echipei Republicii Populare Romine pe locul 8, înaintea echipelor R. Cehoslovace și Franței, care mai participaseră la alte multe concursuri internaționale de pentatlon. A fost primul nostru succes pe țărîm mondial, a cărui frumoasă amintire nu o vom putea uita curînd.

Alteu cit și ceilalți tovarăși de echipă ne-am bucurat de acest succes, care a făcut ca țara noastră să fie cunoscută pe plan internațional și în această frumoasă ramură de sport și care a dovedit că metodele noastre de pregătire și, în general, activitatea de pentatlon de la noi, se găsesc pe drumul cel bun, pe drumul progresului. Dar, totodată, prin participarea noastră la acest campionat mondial, am simțit că sîntem capabili de un rezultat superior, dacă vom fi mai hotărîți în momentele grele ale întrecerilor, și dacă echipa țării noastre își va trage forța și vigoarea dintr-o masă largă de tineri pentatoniști.

VICTOR TEODORESCU
component al echipei R.P.R.
de pentatlon modern la
campionatele mondiale din
anul 1954

La Roma, alături de cei mai buni gimnaști ai lumii

Am plecat la Roma — oraș care a găzduit cea de a XIII-a ediție a Campionatele mondiale de gimnastică — nouă gimnastele trei gimnaști, toți deopotrivă dornici să reprezentăm cu cînteculorile patriei în această mare competiție. Am decolat de pe aeroportul Băneasa în lumina palilor zoriilor și am ajuns la Roma dată cu amurgul.

...Așteptăm începutul întrecerilor calmă ca niște elevi care și-au vădat bine lecția. Așa și este. Ave în urma noastră luni întregi de antrenament. Și, iată-ne, în sferă în plin concurs alături de puternicele echipe a Uniunii Sovietice, alături de gimnastele maghiare, cehoslovace, suedeze și altele! Lucrăm condiții grele, la o temperatură aproape 40 de grade. Marele stadion olimpic dogorește ca o vată bine încinsă. Venite din climat nordic, suedezele suportă greu această temperatură. Din ferici noi avem la activ o serie de antrenamente în aer liber, în plin soare așa că ducem cu succes lupta împotriva caniculei. Se dovedea că este prilej justefea principului: este necesar să te obișnuiești cu timpul antrenamentelor cu condițiile specifice în care se va desfășura concursul.

Publicul este cucerit, curînd înalta măiestrie a gimnastelor sovietice. Spectatori și ziaristi văd ele pe campioanele lumii. Iar din tre ele, cea care lasă impresia cea mai puternică este Galina Rudkova. Ea avea să termine, după cum știu, pe primul loc, cucerind titlul de campioană a lumii. Pentru locurile următoare, în clasamentul probei feminine lupta este mai echilibrată. Totuși, impresia celor mulți este că echipa R.P. Ungare va ocupa locul II, iar cehoslovacele se va clasa pe locul III (aceasta s-a și confirmat în cele din urmă). Cine va ocupa, în locul IV? Echipa R.P. Polone, R.P. Bulgaria sau echipa noastră? Noi terminăm exercițiile impuse în locul VI. Dar țîntim mai sus, și voința ne înaripează. Lucrăm bine exercițiile liber alese și, cu toate că avem emoții la ansamblu, în clasamentul final vedem pe locul IV numele țării noastre. Spectatorii ne aplaudă: „Bravo, România!” Sîntem nespuse de bucuroare. Am adus patriei un rezultat sportiv de valoare.

Dar felicitări au meritat și gimnastii. Mai ales Orendi și Kereke. În concurs cu Ciukariu, Murat Azarian, Bantz, Stalder și alți frunzași ai acestui sport, Orendi și Kereke au obținut în jurul a 10 puncte, ceea ce reprezintă rezultat merituoase.

ELENA LEUȘTEAN
maestra a sportului,
clasată pe locul V în
campionatele mondiale de la Roma

ANGAJAMENTELE NOASTRE

Mai mult decât 1,65 m!..

Deși numai de mine noapte pășim cu toții într-un nou an al vieții noastre, pentru mine, ca de altfel pentru încă mulți alți cetățeni ai patriei noastre, noul an a început de mai mult timp.

Dacă muncitorii din diversele ramuri ale industriei au depășit planurile anuale de producție încă de acum câteva luni, lucrând de atunci în contul anului 1955, eu am pășit în noul an din clipa în care am început antrenamentele legate de perioada pregătitoare pentru sezonul athletic al anului viitor. Poate pare curios acest lucru, dar el este un fapt cu totul real. După săptămânile afectate tranziției, de la 5 decembrie am început antrenamentele pentru anul 1955. Știu că înaintea noastră, în 1955, avem sumedenie de concursuri de seamă, atât interne cât și internaționale, dintre care deosebit de importante pentru mine sînt: meciul cu Franța, campionatele internaționale ale R.P.R. și, mai ales, concursurile sportive din cadrul celui de al V-lea Festival de la Varșovia. În anul care se încheie mine, pregătindu-mă cu toată seriozitatea, am reușit să obțin o serie de rezultate pe care le consider bune. Printre altele, câștigarea titlului de campioană mondială universitară, a medaliei de argint la campionatele europene de la Berna, cucerirea

pentru a treia oară consecutiv a titlului de campioană internațională a țării noastre, ca și locul patru pe care l-am ocupat pe lista celor mai bune săritoare ale lumii pe 1954, îmi impune și mai multă seriozitate în pregătire. Împreună cu bunul meu sfătuitor, maestrul sportului, Ion Söter, am cercetat cu atenție planurile antrenamentelor mele din acest an și, pe baza concluziilor pe care le-am tras, am trecut la alcătuirea planului pentru 1955 insistînd în primul rînd pentru schimbarea stilului. Să fiu sinceră și să recunosc: mi-a fost foarte greu să-mi propun un rezultat pe care vreau să-l obțin la anul. Nu știu nici acum prea bine. În orice caz, a fost și rămîne vorba de un rezultat care să însemne mai mult decât 1,65 m., cu care m-am clasat a doua la Berna. În orice caz, trebuie să spun: mă simt în stare să realizez performanțe și mai bune decât aceasta. Pentru a le realiza, nu voi economisi nici un dram de energie, mă voi pregăti mai mult și mai bine decât ori cînd pînă astăzi, pentru a putea ridica recordul Republicii noastre mereu mai sus, pentru a mări gloria sportivă a Patriei.

De aceea, noi fotbalistii și cu deosebire frunțașii trebuie să ne pregătim cu multă seriozitate și ambiție, să ne ridicăm nivelul politic, ideologic și profesional, să fim disciplinați, exemple în sport și în viața de toate zilele, să ne ajutăm antrenorii la antrenamentele noastre, să-i ajutăm efectiv în acțiunea importantă de ridicare a tinerilor elemente, viitorul fotbalului nostru, să depunem un și mai mare efort pentru îmbunătățirea clasei fotbalului și pentru prezentarea lui cu demnitate în meciurile cu echipele străine.

IOLANDA BALAȘ
maestră a sportului

Pentru îmbunătățirea clasei fotbalului nostru!

În prag de an nou și înaintea unei noi și bogate activități, nouă, fotbalistilor, ne revine o sarcină de cinste: de a ne pregăti mereu și mai bine, pentru ca, ridicîndu-ne continuu măiestria sportivă, să contribuim la creșterea calității fotbalului, la ridicarea pe o treaptă superioară a mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Anul care a trecut ne-a arătat unele progrese în practicarea fotbalului, dar și multe lipsuri, care ne-au împiedicat să ne comportăm și să obținem rezultate la înălțimea valorii noastre și, mai ales, a condițiilor de pregătire care ne sînt asigurate. La Dinamo, C.C.A., Flamura roșie sau Știința, dar în special în cadrul reprezentativelor Republicii noastre populare, trebuie să ațingem un nivel de comportare pe măsura posibilităților noastre reale. La aceasta nu putem ajunge însă decît prin antrenament îndelungat, perseverent și conștient, care să ne dea posibilitatea să ridicăm campionatul republican la un nivel înalt și să reprezentăm cu și mai mult succes culorile patriei noastre dragi în întîlnirile internaționale.

De aceea, noi fotbalistii și cu deosebire frunțașii trebuie să ne pregătim cu multă seriozitate și ambiție, să ne ridicăm nivelul politic, ideologic și profesional, să fim disciplinați, exemple în sport și în viața de toate zilele, să ne ajutăm antrenorii la antrenamentele noastre, să-i ajutăm efectiv în acțiunea importantă de ridicare a tinerilor elemente, viitorul fotbalului nostru, să depunem un și mai mare efort pentru îmbunătățirea clasei fotbalului și pentru prezentarea lui cu demnitate în meciurile cu echipele străine.

TITUS OZON
mastru al sportului
din echipa Dinamo București

„Mă voi pregăti cu mai multă rivnă”...

Titlul de campion al țării la „vinătoare grea”, obținut în acest an, ca și locul I pe care l-am ocupat în întrecerile de călărie pentru „Cupa Dinamo” sînt succese care mi-au adus clipe din cele mai frumoase, răsplătindu-mi pe deplin eforturile depuse timp de un an pentru o pregătire temeinică. Tot în acest an, mi-a fost acordat titlul de cîștigător al sportului, titlu pe care m-am străduit și mă voi strădui să-l merit pe deplin.

Și tocmai de aceea acum, în pragul noului an, vreau ca fiecare din năzuințele și gândurile mele să devină adevărate angajamente. Sînt încă atîtea lipsuri în activitatea mea, atîtea lucruri de realizat... Noul an de activitate sportivă trebuie să fie și mai rodnic și mai bogat în rezultate din cele mai frumoase și, ca fiecare sportiv, consider că este o datorie de cinste pentru mine să contribuim cu toate forțele la realizarea acestui scop. Alături de tovarășii mei de echipă, mă voi pregăti cu mai multă rivnă, voi acorda o mai mare atenție problemelor teoretice de tehnică sportivă, creșterii de tinere cadre și, în același timp, voi face totul pentru ca echipa noastră să înregistreze performanțe cît mai valoroase. De asemenea, mă voi pregăti intens și voi lupta cu toată dragostea pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei în întîlnirile internaționale ce vor avea loc.

Sînt convins că numai astfel îmi voi îndeplini îndatoririle de sportiv frunțaș, numai astfel voi răsplăti încrederea ce mi-a fost arătată prin acordarea titlului de maestru al sportului.

MIHAI TIMU
mastru al sportului

Angajamente în muncă și în sport

Iată că anul 1955 bate la ușă... Ne mai desparte puțin de clipa cînd acele ceasornicului vor întrece ora 24, vestind începutul unui nou an de muncă și de biruințe. Oamenii muncii din Patria noastră își pun todeauna speranțe în anul ce vine, speranțe pe care caută apoi să le transforme în fapte.

Gîndindu-mă la noul an, desigur că și eu mi-am luat unele angajamente, pe care mă voi strădui să le duc la bun sfîrșit. Lucrez la secția scolarie a uzinelor „23 August” din București. Anul acesta am constituit o brigadă sportivă cu tinerii din secția mea, obținînd frumoase succese în producție. În anul care vine, voi lupta alături de toți ceilalți tineri, să depășim planul cu 20 la sută, să dăm lucru de bună calitate, și fără rebuturi. Aceste angajamente ne sînt acum mai ușor de îndeplinit, pentru că noi aplicăm metodele de muncă sovietice Vorosin și Kuznețov. Chiar în 1954, am simțit cît de prețios ajutor obținem de pe urma folosirii acestor metode înaintate.

Și în acest an mă voi strădui să ridic la un nivel cît mai înalt calificarea tinerilor mei tovarăși de muncă, I. Olteanu, Carol Wolf, Gh. Mihașcu și Anton Dumitru, dărîndu-le cu dragoste tot ce am mai de preț din experiența mea.

Cînd mă gîndesc la anul care vine, nu pot uita, desigur, nici angajamentele pe care trebuie să mi le iau pe linie sportivă. Voi căuta

să urnez cu aceeași conștiinciozitate antrenamentele la sala de box a uzinei noastre, pentru a mă pregăti cît mai bine în vederea întrecerilor care mă așteaptă în noul an sportiv. La categoria „pană”, unde activez în momentul de față, s-au ivit adversari tineri și puternici, cărora nu le poți face față decît printr-o pregătire atentă și migăloasă. Îmi dau seama că mai am unele lipsuri, care trebuie să neapănate lichidate pentru a răsplăti astfel pe deplin încrederea tovarășilor de muncă din uzina noastră care mă susțin cu deosebită

căldură la fiecare întîlnire.

În același timp, nu voi precupeți nici un efort pentru a contribui la creșterea tinerelor cadre de boxeri din uzina noastră. Tovarășii din secția noastră așteaptă fapte mari și din partea echipei de fotbal a „scolariei”, echipă în care joc și eu. Anul acesta, întrecerea între secții va fi și mai dificilă. Celelalte secții se prezintă cu echipe foarte puternice, astfel că lupta pentru primul loc se anunță destul de serioasă. Credem, totuși, că vom reuși să ocupăm un loc frunțaș în clasamentul campionatului de fotbal al uzinei noastre.

Mă voi strădui ca în cursul anului 1955 să traduc în fapte aceste angajamente, contribuind cu toate puterile la creșterea productivității muncii, la continua dezvoltare a sportului în uzina noastră.

G.H. ZAMFIRESCU
din secția de box a colectivului
„Metalul 23 August”

IN PRAG DE AN NOU

Iată-ne în pragul unui an nou, avînd în față 365 de zile de frumoase perspective pentru activitatea sportivă a țării noastre, activitate care a cunoscut atîtea succese în ultimii ani.

Anul 1955 trebuie să însemne pentru întreaga noastră mișcare sportivă ca și pentru fiecare sportiv o nouă ascensiune pe drumul creșterii sportului nostru, pe drumul obținerii unor performanțe de cît mai înaltă valoare.

Firește, la capătul unui an îți trec prin minte cele ce s-au petrecut, faptele la care ai luat parte, la care ai pus și tu o fărîmă de străduință și te gîndești, în același timp, la cele care te așteaptă, la evenimentele sportive din anul viitor.

Eu nu pot să vorbesc decît despre noi, voleibaliștii... Anul 1954 a însemnat pentru activitatea de volei din țara noastră un serios pas înainte. Mă gîndesc în special la numărul tot mai mare al celor care au început să practice acest sport în anul care se încheie acum. Aud tot mai des — și cîtă plăcere și bucurie îmi face! — despre cutare, sau cutare echipă de volei nou înființată dînr-o comună, dînr-un oraș. Am văzut echipe tinere care au urcat cu nebănuită putere și rezistență treptele confirmării în competițiile școlare, în întreceri regionale sau chiar în campionatele republicane. Constat, cu toată simpatia, că în lotul reprezentativ intră jucători tineri, cu posibilități, care vor fi în stare să asigure pe mai departe faima voleiului nostru. Da, voleiul nostru a înregistrat, fără îndoială, frumoase succese în ultimul an!

Și-acum, gîndurile îmi fug către 1955! De la început, sînt o înfiorare... Va fi un an cu totul deosebit pentru voi! Motivul? Tara noastră va găzdui, pentru prima oară, campionatul Europei, atît pentru echipele masculine cît și pentru cele feminine. Vă gîndiți ce întreceri veți vedea? Ce luptă minunată se va încinge pe terenurile Capitalei noastre pentru titlurile de echipe-campioane ale Europei? Și, ar putea fi altfel, cînd de o parte și de alta a plasei se vor găsi

reprezentative cu renume mondial. Dar, întrecerea ne pretinde nouă, reprezentanților țării gazde, să ne comportăm la înălțimea așteptărilor și speranțelor puse în noi, la înălțimea performanțelor realizate pînă acum de reprezentativele de volei ale R.P.R. la marile competiții internaționale la care au participat.

Avem deci datorfa să ne pregătim cu mai mare seriozitate, cu mai multă conștiinciozitate, să nu precupețim nici un efort pentru a realiza jocuri de valoare înaltă. Alături de această misiune trebuie să stea sarcina permanentă a unui sportiv frunțaș, aceea de a ajuta din toate puterile și cu toate cunoștințele lui la creșterea de noi cadre în sportul respectiv. Să facem deci totul pentru răspîndirea voleiului!

Cu aceste gînduri încep noul an!

Dr. DUMITRU MEDIANU
mastru al sportului
căpitanul echipei reprezentative masculine de volei
a R.P.R.

SPRE NOI SUCESE

Anul 1954 își trăiește ultimele ore...

Se apropie cu pași repezi un an nou, un an de sosirea cărui sînt legate noi speranțe, noi perspective, noi angajamente...

În aceste zile, fiecare privește în urmă, își cîntărește activitatea și roadele ei pe anul ce se stinge; dar — mai mult — fiecare privește înainte, spre 1955, spre zilele viitorului, spre ceea ce își dorește și își propune să realizeze în munca de zi cu zi a anului care vine.

Pentru noi, canotorii, anul 1955 vine cu o serie de preocupări din cele mai de seamă. În acest an, programul nostru competițional — mai ales cel internațional — este foarte bogat și ridică o serie de probleme, cărora trebuie să ne străduim să le facem față cît mai bine. Se știe că în anul trecut sporturile nautice au adus țării noastre cîteva însemnate succese pe plan internațional, fie în întrecerile cu canotorii germani, la Berlin, fie în competițiile cu caracter european și mondial la care au participat vislași romîni. În această privință, amintesc locul 3 pe care caiacistul Mircea Anastasescu l-a ocupat la campionatele mondiale, precum și locul al doilea la proba de 8+1 fete, ocupat de echipa noastră reprezentativă (echipă din care am făcut parte și eu) la campionatele europene desfășurate în august, la Amsterdam.

M-am gîndit multă vreme, după această competiție, la comportarea pe care am avut-o, ea și tovarășele mele, în întrecerea cu cele mai bune „optări” de fete din lunze. So-

cotesc că noi puteam scoate un rezultat și mai bun. Și dacă nu chiar atît de bun încît să terminăm cursa pe locul prim, învingînd echipajul U.R.S.S., în orice caz, cred că am fi putut scoate un timp mai bun decît cel obținut. Iată de ce, în pragul noului an, cînd fiecare își face „socotelile” pentru anul care vine, eu pun la loc de frunte între dorințele mele, pe aceea de a reuși să-mi ridic și mai mult măiestria sportivă, de a contribui și mai mult la omogenitatea și forța echipajului din care voi face parte, pentru a aduce țării noastre — la campionatele europene de cano-

taj academic fete, care au loc la București — o performanță cît mai frumoasă, cît mai valoroasă.

Sînt convinsă că sînt în asentimentul tuturor tovarășelor mele de vislît atunci cînd îmi iau angajamentul ca în anul care vine să nu precupețesc nici un efort pentru a-mi ridica necontenit nivelul cunoștințelor tehnice, și a contribui astfel la ridicarea valorică a canotajului nostru academic. Trebuie să cîștig organizarea primelor campionate europene de canotaj la București printr-o comportare la înălțime din toate punctele de vedere.

Eu și toți canotorii pășim cu încredere și cu vie dorință de muncă rodnică în anul 1955.

LIA TOGANEL
din lotul republican de
canotaj academic

Un nou concurs de tenis de masă în Capitală

Cu începere de duminică dimineață, Sala Sporturilor de la Floreasca va găzdui un nou concurs de tenis de masă. De data aceasta, competiția va avea un caracter mai larg, în sensul că, pe lângă membrii lotului republican, vor participa și alți jucători și jucătoare de valoare din Capitală. Astfel, alături de maestra emerită a sportului și campioana mondială Angelica Rozeanu, campionul țării noastre Matei Gantner, maestrul sportului Toma Reiter, Tiberiu Harasztosi, Șari Szasz, jucătorii Paul Pesch, Mircea Popescu, Ella Zeller, Maria Golopența vor mai concura și: Hegyesi, G. Garabedian, J. Garabe-

„Cupa 30 Decembrie” la natație

Marți după amiază au început la bazinul acoperit Floreasca întrecerile din cadrul „Cupei 30 Decembrie”, organizată de asociația Progresul. Competiția, rezervată juniorilor de categoria a II-a și copiilor, a adus la start un mare număr de concurenți din secțiile de natație din București, Cluj și O-

Activitatea la handbal în sală

Etapa programată pentru 2 ianuarie în „Cupa de iarnă” la handbal în sală a fost aminată pentru 20 februarie, iar cea din „Cupa Orașelor” la fete pentru 30 ianuarie. Viitoarea etapă a acestor competiții se dispută la 9 ianuarie.

În cadrul competiției „Cupa 30 Decembrie”, care se dispută în București, în sala Recolta, s-au mai înregistrat următoarele rezultate tehnice:

Băieți: Metalul — Știința 19—8, Progresul — Constructorul 28—14, Metalul — Flamura roșie 14—13

„Cupa 30 Decembrie” la hochei

La Miercurea Ciuc se desfășoară jocurile din cadrul competiției dotată cu „Cupa 30 Decembrie” la hochei pe gheață. După cum am mai anunțat, la întreceri iau parte cele șase echipe care se pregătesc în această localitate: Avântul și Progresul Miercurea Ciuc, C.G.A. și Voința București, Știința Cluj și Știința Galați.

Primele jocuri, eliminatorii, s-au terminat cu următoarele rezultate: Știința Cluj — Știința Galați 8-0, C.G.A. — Progresul Miercurea Ciuc 19-1 (5-0, 4-0, 10-1), Avântul Miercurea Ciuc — Voința București 17-2.

Cele trei echipe învingătoare se întâlnesc într-un turneu, care a început marți seara cu jocul dintre C.G.A. și Știința Cluj. Partida a fost foarte disputată, pe alocuri presărată cu neregularități. Victoria a revenit la mare luptă echipei C.G.A., cu 3-0 (1-0, 1-0, 1-0), prin golurile marcate de Zograf, Lörincz și Raduch. Bucureștenii au jucat fără Naghi, iar olușenii fără Fenke II. Din echipa învingătoare s-a remarcat Csaka, în timp ce de la Știința cei mai buni au fost Csazar și Tacaci. Gheața de pe terenul Avântul n-a permis o normală desfășurare a jocului.

La ora cînd încheiem ediția, se dispută cel de-al doilea meci al turneului final (Știința Cluj — Avântul Miercurea Ciuc), iar astăzi seară C.G.A. întâlnește Avântul Miercurea Ciuc.

Echipele Voința București, Știința Galați și Progresul Miercurea Ciuc se întâlnesc și ele într-un turneu pentru desemnarea locurilor 4-5-6. În primul joc al acestui turneu, Voința București a învins Progresul Miercurea Ciuc cu 5-3 (3-1, 1-0, 1-2).

dian, Negreanu, Anita Babichian, Geta Strugaru etc.

Competiția se va desfășura sistem eliminativ și va cuprinde următoarele probe: simplu bărbați, simplu femei, dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt. Pot participa toți jucătorii și jucătoarele de categoria I-a și a II-a. Întrecerile se vor disputa duminică între orele 10-13, 17-21, iar luni între orele 17-21. Inscriserile pentru această competiție se fac astăzi între orele 17-19 și mâine între orele 10-14 la sediul comitetului orașenească C.F.S. București, la comisia orașenească de tenis de masă, din str. V. Alecsandri Nr. 6.

radea. În prima zi de concurs a fost stabilit un nou record republican: Margareta Wittgenstein (Știința București) a realizat pe 50 m. spate fete 41,5 sec. (V. R. Maria Both 42,8). Întrecerile continuă azi după-amiază, de la ora 18,30.

(7—7), Progresul — Știința 20-13, Voința — Constructorul 10—7, Progresul — Metalul 14-9.

Fete: Progresul — Flacăra 5-4, Locomotiva — Metalul 4-2, Știința — Flacăra 5-3, Flamura roșie — Locomotiva 4-0, Progresul — Metalul 3-3, Locomotiva — Progresul 1-3, Flamura roșie — Flacăra 5-3.

AZI au loc ultimele meciuri, în sala Recolta, după următorul program: ora 16,30: Știința — Metalul (f), 17,20: Știința — Voința (m), 18,20: Flamura roșie — Constructorul (m).

pe C.G.A., cu 3-0 (1-0, 1-0, 1-0), prin golurile marcate de Zograf, Lörincz și Raduch. Bucureștenii au jucat fără Naghi, iar olușenii fără Fenke II. Din echipa învingătoare s-a remarcat Csaka, în timp ce de la Știința cei mai buni au fost Csazar și Tacaci. Gheața de pe terenul Avântul n-a permis o normală desfășurare a jocului.

La ora cînd încheiem ediția, se dispută cel de-al doilea meci al turneului final (Știința Cluj — Avântul Miercurea Ciuc), iar astăzi seară C.G.A. întâlnește Avântul Miercurea Ciuc.

Echipele Voința București, Știința Galați și Progresul Miercurea Ciuc se întâlnesc și ele într-un turneu pentru desemnarea locurilor 4-5-6. În primul joc al acestui turneu, Voința București a învins Progresul Miercurea Ciuc cu 5-3 (3-1, 1-0, 1-2).

Cum s-a desfășurat reuniunea de box de marți seara

Marți seara în sala Floreasca, au urcat treptele ringului cîțiva dintre cei mai buni pugiliști ai noștri. Cu toate acestea, putem spune că nivelul tehnic al acestei reuniuni a lăsat mult de dorit. Sau, mai precis, unii pugiliști n-au dat tot ce au putut. Începînd cu I. Demeter și terminînd cu Const. Iordache — ambii campioni republicani ai anului 1954 — boxerii au arătat, în marea lor majoritate, lipsuri destul de serioase, luptînd uneori fără convingere, alteleori neștiînd să pună în practică cunoștințele lor tactice și tehnice. Aceasta e un fapt care trebuie să dea de gîndit antrenorilor noștri — și mai ales boxerilor — cu atît mai mult cu cît ne așteaptă să ne întâlnim cu echipe puternice.

Dar, să vedem cum s-au desfășurat întîlnirile.

CATEGORIA MUSCA. L. Ambrus (C.C.A.) și C. Mănescu (Metalul) au început întrecerea într-un ritm rapid. În repriza a II-a, Mănescu, derutat de permanența mișcare a lui Ambrus, s-a „descoperit” des, iar pugiliștii de la C.C.A. a trimis o ploaie de croșeuri și upercuturi care și-au atins ținta. În ultima repriză, Ambrus forțează și mai mult ritmul luptei. Plasează un upercut dublat de o lovitură la stomac și Mănescu e la podea. După opt secunde el reia lupta, dar un nou croșeu la cap îl trimite iarăși jos. Arbitrul oprește, just, lupta.

Invingător prin k.o. tehnic. L. Ambrus.

Mircea Dobrescu (C.C.A.) primește replica lui Mircea Mihai (Metalul). Lupta este extrem de pasionantă chiar din primele secunde. Dobrescu se prezintă bine, sigur în execuții și mai ales în eschive. El se învîrtește ca un titirez în jurul lui Mircea Mihai, aruncînd mereu croșeuri cu ambele brațe. Mircea Mihai se blochează abia spre sfîrșitul reprizei și lupta se îndreptește. Repriza a II-a decurge tot în nota de superioritate a lui Dobrescu, iar spre sfîrșitul meciului asistăm la o prelungită luptă

corp la corp, cu lovituri reușite de o parte și de alta. Invingător la puncte: Mircea Dobrescu

CATEGORIA COCOȘ. Adversari: Ștefan Bogdan (C.C.A.) și Matei Godeanu (Locomotiva Craiova). Răsturnînd calculele care prevedeau victoria lui Godeanu — avantajat de alonjă — Ștefan Bogdan a dat luptei cursul pe care îl urmărea. Fără să intre în raza de bătaie a directului de sînga al lui Godeanu, — foarte periculos, — Ștefan Bogdan s-a mișcat tot timpul, atacînd prompt cu laterale și croșeuri care și-au atins ținta. Godeanu a reușit abia spre sfîrșit să provoace lupta corp la corp. Arbitrii au dat o nejustă decizie de egalitate, cînd victoria apărea clară de partea lui Bogdan (care cîștigase două reprize, iar adversarul său pe a treia).

CATEGORIA PANA. Eustațiu Mărgărit (Știința) a înfîlțit un adversar destul de comod în persoana tînrului A. Drăgan (Progresul). În aceste condiții, Mărgărit a putut servi o lecție de box, plasînd lovituri clare, eschivînd cu abilitate și purtîndu-și adversarul pe unde vroia. Drăgan posedă pumn tare — a reușit de altfel cîteva laterale puternice, — dar mai are mult, foarte mult de învățat.

Invingător la puncte: Eustațiu Mărgărit.

CATEGORIA SEMI-UȘOARA. Luca Romano (Flamura roșie) a încercat să manșule cu Iosif Bora (C.C.A.) După o repriză egală, care i-a arătat pe ambii adversari într-o tensiune nervoasă extremă, Luca Romano a pornit o acțiune mai organizată la mijlocul reprizei a II-a, plasînd cîteva croșeuri foarte puternice simțite de Bora. I. Bora a primit apoi un avertisment pentru fînieri repetate, iar Romano s-a avîntat într-un nou atac, în care și-a pus toate nădejzile. La un schimb de lovituri în corzi, cei doi s-au contract. Croșeul lui Romano l-a izbit pe Bora în bărbie și acesta a căzut la podea. A fost salvat de gong, dar antrenorul său nu l-a mai îngăduit să înceapă ultima re-

priză. Invingător prin abandon, Luca Romano.

CATEGORIA UȘOARA. După o luptă foarte confuză, presărată cu multe neregularități, Mihai Stoian (Știința) l-a întrecut la puncte pe I. Demeter (care a abuzat de neregularități și s-a prezentat foarte slab).

CATEGORIA SEMI-MIJLOCIE. Meciul s-a transformat pentru N. Linca, într-o veritabilă „cursă de urmărire”. Adversarul său, R. Bojic, a fugit mereu de luptă, primind de altfel pentru aceasta două avertismente. Invingător la puncte: N. Linca. Comportarea lui Bojic a făcut o proastă impresie.

CATEGORIA MIJLOCIE UȘOARA. I. Schwartz (Constructorul) l-a depășit la puncte și încă de o manieră destul de categorică pe C. Iordache (Metalul Craiova). Schwartz a impresionat prin atacurile sale bine calculate care l-au surprins nepregătit pe Iordache.

PETRE POPESCU (Flamura roșie Ploiești) a fost declarat învingător la puncte după un meci foarte îndrîjit, susținut în compania lui I. Dragnea (Dinamo). Am asistat la o înfîlțire spectaculoasă, unde ambii adversari au aruncat în luptă toate rezervele de energie. Credem că un meci nul ar fi fost mai indicat și ar fi reprezentat fidel echilibrul de forțe.

CATEGORIA MIJLOCIE. I. Buzea (Locomotiva) a început bine partida sa cu Gh. Negrea (Progresul), atacînd în forță. Din repriza a II-a Gh. Negrea a stopat însă, ofensiva adversarului său și l-a silit să bată în retragere, urmărindu-l cu o serie interminabilă de croșeuri și upercuturi. În repriza a III-a, în urma unei lovituri la corp, Buzea a căzut, apoi arbitrul a oprit meciul, declarîndu-l învingător pe Gh. Negrea.

În reuniunea de marți seara, s-au evidențiat: Mircea Dobrescu, L. Ambrus, Ștefan Bogdan, Mircea Mihai, L. Romano, E. Mărgărit, I. Schwartz și Gh. Negrea.

G. MIHALACHE

Știri externe

Hocheiștii sovietici din nou învingători în Suedia

STOCKHOLM (Agerpres). — TASS transmite:

La 28 decembrie s-a disputat la Stockholm cea de a doua întîlnire internațională prietenească de hochei pe gheață dintre echipele selecționate ale Uniunii Sovietice și Suediei. Victoria a revenit hocheiștilor sovietici cu scorul de 3—2.

Smislov și Keres participă la turneul internațional de șah de la Hastings (Anglia)

LONDRA (Agerpres).

La 28 decembrie a sosit la Londra delegația șahiștilor sovietici care va participa la turneul internațional de la Hastings. Delegația cuprinde pe marii maeștri internaționali, V. Smislov, P. Keres și V. Ragozin, acesta din urmă în calitate de analizer.

16 țări participă la campionatele mondiale de hochei pe gheață

Între 26 februarie și 6 martie 1955, se vor desfășura în patru orașe din Germania occidentală, campionatele mondiale de hochei pe gheață. Echipele celor 16 țări înscrise au fost împărțite în două serii. În seria „A” au fost introduse echipele următoarelor țări: U.R.S.S., Canada, S.U.A., Suedia, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, Elveția, Finlanda, Anglia, Italia și Germania occidentală. Toate aceste echipe participă la întrecerile pentru titlul suprem. În seria „B” au fost introduse echipele Austriei, Iugoslaviei, Olandei, Franței, Belgiei și Germaniei occidentale (echipa secundă).

Reprezentativa de hochei a Austriei învinsă în R. P. Polonă

VARȘOVIA (Agerpres). — PAP transmite:

La 26 decembrie și-a început turneul în R. P. Polonă echipa reprezentativă de hochei pe gheață a Austriei. Hocheiștii austrieci au evoluat la Varșovia unde au întîlnit echipa reprezentativă de juniori a R.P. Polone. După o întrecere spectaculoasă, victoria a revenit cu scorul de 2-1 (1-0; 0-1; 1-0) echipei poloneze.

Cel de al doilea meci al echipei de hochei pe gheață a Austriei va avea loc la 29 decembrie, la Stalinogrod, cu echipa selecționată a Sileziei.

Succesele atleților sovietici în anul 1954

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

În sala Bibliotecii Centrale din Moscova a avut loc la 25 decembrie o reuniune sportivă consacrată performanțelor obținute de atleții sovietici. În sală erau prezenți sute de muncitori, funcționari și studenți din Moscova.

Primul a luat cuvîntul antrenorul de stat Leonid Homenkov care a oferit date interesante asupra dezvoltării atletismului în Uniunea Sovietică. El a subliniat că în ultimii șase ani numărul atleților sovietici s-a mărit de două ori, în prezent această ramură sportivă cuprinzînd milioane de cetățeni sovietici. În același timp, atleții sovietici au îmbunătățit de peste 600 de ori recordurile naționale și aproape de 70 de ori recordurile mondiale. Numai în anul 1954, atleții sovietici au stabilit 18 noi recorduri mondiale.

Gimnastii sovietici, voleibaliștii bulgari și baschetbaliștii cehoslovaci participă la întîlnirile sportive internaționale de la Paris

PARIS (Agerpres). —

La Paris și în celelalte orașe ale Franței, continuă manifestările sportive organizate cu prilejul celei de a XX-a aniversări a Federației Muncitorești de Gimnastică și Sport — F.S.G.T.

O mare gală sportivă va fi organizată în seara zilei de 30 decembrie la Palatul Sporturilor din Paris cu care prilej vor evolua gimnastii sovietici, voleibaliștii bulgari și baschetbaliștii din R. Cehoslovacă. După demonstrația pe care o vor face gimnastii sovietici în frunte cu campionii mondiali Ga-

Honved-Budapesta joacă la Bruxelles

BRUXELLES (Agerpres). —

Cu prilejul celei de a 75-a aniversări a înființării clubului belgian de fotbal Antwerp F.C., la mijlocul lunii ianuarie va fi organizat la Bruxelles un turneu internațional de fotbal. Printre echipele care și-au anunțat participarea la acest turneu se află Honved Budapesta, F. C. Torino și altele. Întîlnirea între aceste două echipe va avea loc la 16 ianuarie.

PROGRAMUL PRONOSPORT Nr. 38—39 (număr special în 16 pagini) cuprinde: 262 agenții Pronosport, Prietenul nostru „Toto”, Un reportaj cu premiul Pronosport, Însemnările unui participant, Pronosport (sch.ță), Ce a fost și ce va fi în arena fotbalului internațional, Kocsis Sandor a marcat 127 goluri, Tănăsache Pronosport

PROGRAMUL PRONOSPORT se vinde într-un plic, care mai cuprinde clasamente desfășurate ale campionatului de fotbal al R.P.R. pe anul 1954, 24 careuri de cuvinte încruciate și cinci felicitări.

Sandor Kocsis este unul din cei mai cunoscuți jucători de fotbal din lume. De 47 de ori internațional, până la 25 de ani cât numără în prezent, Sandor Kocsis a jucat la Cairo, Stockholm, Moscova, Londra, Zürich, Berna și în alte zeci de mari orașe din Europa unde multe milioane de spectatori i-au admirat înalta măiestrie. Ei l-au aplaudat pentru splendidele sale lovituri de cap, pentru șturile în „foarfecă” pe care le execută cu atâta pricepere, pentru fantezia cu care creează situațiile de gol.

Pușini portari dintre cei care au jucat împotriva lui se pot mindri azi că n-au primit nici un gol de la Kocsis. Intr-adevăr, cele 60 de goluri marcate numai în acest an de interul dreapta al naționalei maghiare în cele 26 meciuri internaționale, dovedesc extraordinara eficacitate a acestui jucător. În campionatul maghiar și în meciurile de pregătire ale reprezentativei ungare, Sandor Kocsis a înscris 70 de goluri! Deci în total 130 goluri marcate în 62 meciuri! O performanță excelentă de care poate fi gelos oricare dintre fotbalisții renumiți.

„Sandor Kocsis marchează fără a contribui prea mult la jocul de echipă”, scria un gazetar elvețian în perioada campionatului mondial de fotbal.

Intr-adevăr, Kocsis nu excelează în jocul de cimp dar încrie goluri și deseori atunci când nimeni nu se așteaptă. Cum se explică acest lucru? În primul rând, el nu

ține mingea niciodată Kocsis este dusmanul driblingului. Când primește mingea, sau o prelungeste sau trage spre poartă. Aceasta din urmă este soluția pe care o alege cel mai des. Prin viteza sa excepțională, aflându-se în continuă mișcare, el reușește să se deinceapă de apărători și trage! Indiferent cum îi vine mingea pe picior Kocsis frage la fel de bine cu ambele picioare, din vole și, de cele mai multe ori atunci când este cu spatele la poartă se aruncă înapoi, trăgând prin foarfecă. Dar, cea mai mare măiestrie a lui Kocsis constă în jocul de cap. „Jocul de cap este cea de a treia claviatură a sa”, a declarat un specialist elvețian. Kocsis are o detență impresionantă ajungând chiar mingile care ating înălțimea de 2,40 m. (El este înalt de 1,76 m.). Cu capul, Kocsis dă o direcție precisă mingii, care se oprește de cele mai multe ori, în plasă. Anul acesta, Kocsis a înscris cu capul 45 de goluri, printre care se numără și ultimele două goluri victorioase din prelungirile jocului R. P. Ungară — Uruguay din campionatul mondial.

„Când voi fi bătrîn, cu barbă albă — a declarat Maspoli, portarul echipei Uruguay, îmi voi aminti de cel mai mare jucător al tuturor timpurilor, acel tânăr fotbalist cu „cap de aur” care este interul maghiar Kocsis. Prin splendidele sale sărituri la cap, el a făcut de două ori consecutiv K.O. apărarea noastră”.

Pentru aceste calități excepționale, Sandor Kocsis este apreciat astăzi în întreaga lume de toți fotbalisții și este socotit, pe drept cuvânt, cel mai bun jucător de pe glob. După campionatul mondial de fotbal el a primit Cupa Federației mexicane de fotbal, oferită celui mai eficace jucător al campionatului, iar recent, în urma unei anchete făcute de o agenție sportivă apuseană, voturile îl indică pe Kocsis drept cel mai bun jucător din lume.

Aceste unanime aprecieri la adresa lui Sandor Kocsis nu fac decât să întărească prestigiul de care se bucură astăzi, în întreaga lume, fotbalul maghiar.

I. OCHSENFELD

Scriitorul care ar dori să povestească într-un roman biografia sportivă a lui Vladimir KuŢ, ar avea de răsfoit multe foi de concurs, fiind purtat prin diferite orașe mari și mici, pe numeroase piste și stadioane. Il va mira poate că datele ce despart aceste concursuri sînt foarte apropiate și că cele mai importante dintre ele se înșiră de-a lungul unui interval ce nu depășește un an de zile. Căci, drunul de campion al lui Vladimir KuŢ, început modest, într-o competiție atletică populară de la Leningrad, cunoaște o desfășurare de-a dreptul amețitoare prin amploarea și prin viteza cu care s-a desfășurat. Putem caracteriza aceasta în câteva cuvinte: necunoscut în anul 1953, campion al Europei și recordman al lumii în anul 1954. Aceasta este calea străbătută de KuŢ în numai 365 zile!

Multă vreme încă nu vom uita acea cursă de 5.000 m. din cadrul Festivalului de la București, în care KuŢ a fost marea revelație. Pentru o clipă, să-i dăm cuvîntul lui Emil Zatopek. El a povestit, într-un articol care a făcut inonjurul lumii, gândurile ce l-au frământat în timpul memorabilei întreceri:

„... nu știam cine e. Nu-i cunoșteam numele. Îl vedeam doar numărul 21 pe tricou, dar era un alergător sovietic și aceasta constituia principalul. Abia după cursă mi s-a spus că-l cheamă Vladimir KuŢ, după ce de-a lungul a 5.000 m. aflasem singur că este un mare alergător”.

Ochiul priceput al triplului campion olimpic nu se înșelase văzînd în KuŢ pe campionul ideal, pe campionul viitorului. Numai că acest viitor avea să fie foarte apropiat. Tânărul sportiv sovietic, care de la fiecare start al cursei de 5.000 m. se avînta în luptă cu un curaj uimitor și sfidînd tactica de așteptare — atît de populară printre alergătorii vechi și noi —, impunea tactica sa nouă, a curselor luate pe cont propriu și duse într-o trenă infernală de la un capăt la celălalt, s-a arătat în scurt timp a fi un specialist neîntrecut al celei mai frumoase curse de fond.

Vladimir KuŢ pune, dintr-odată,

în laja adversarilor săi o grea dilemă: să-l urmeze pe acest alergător neobosit, riscînd ieșirea din ritm și inevitabila sufocare, sau să-l lase să-și facă de unul singur cursa, acceptînd riscul, la fel de mare, de a nu-l mai putea ajunge la sfîrșit?

Tactica lui KuŢ, care pentru unii echivalează cu sfidarea oricărei tactici, i-a adus lauri unor victorii strălucite. În cea mai importantă cursă a ultimilor ani, întrecerea pe 5.000 m. la campionatele europene de la Berna, cei care au încercat să alerge în plasa lui, au abandonat sufocați, iar cei care sperau într-un finis salvator au trecut linia de sosire la mulți metri după

KuŢ, cînd alergătorul sovietic... își și îmbrăcase treningul.

Nu vom mai relata filmul curselor lui KuŢ. Se știe bine că el l-a învins pe două ori pe Emil Zatopek, stabilînd în ambele curse recorduri ale lumii, care este acum de 13:51,2. A încheiat anul 1954 învingător, pe culmea gloriei sportive, eucerită prin muncă și perseverență.

Ce planuri își face KuŢ pentru viitor?

El se gîndește, firește, la anul olimpic 1956. În asemenea condiții, sezonul sportiv 1955 va fi nou prilej de cercetări, de studii, pentru a putea menține în tot cursul anului aceeași formă sportivă. KuŢ știe bine că la Melbourne, în marea confruntare a celor mai buni atleți de pe glob, va trebui să alerge 5.000 metri la o dată cînd Europa se va găsi în plină iarnă.

KuŢ crede că recordul său pe 5.000 m. este departe de a constitui o limită. El a declarat, după magnifica sa cursă de la Praga, că se mai pot smulge secunde timpului.

Nu uită KuŢ nici învățătura. Anul 1955 va coincide cu absolvirea facultății și atletul sovietic se pregătește de pe acum pentru proiectul de diplomă. Obișnuit să fie fruntaș, marele campion nu concepe nici aici altă posibilitate decît de a fi primul.

Cei care l-au văzut alergînd pe KuŢ remarcă liniștea pe care o ogîndește fața sa în timpul alergării. Ea izvorăște din seninătatea cu care sportivul sovietic știe să-și împletească viața. În activitatea lui, munca și sportul se îmbină, într-adevăr, armonios.

VALERIU CHIOSE

SPRINTERA Nr. 1 A ANULUI 1954
Christa Seliger-Stubnik

Iubitorului de sport îi place să vorbească despre marii campioni. Despre acei sportivi desăvîrșiți, care, prin talentul lor, prin curaj și antrenament neobosit, ajung la performanțe ce păreau de neatinș, cuceresc lauri pe stadion, ridică valuri de entuziasm în tribune. Admiratorul pasionat îi îndrăgește mai mult cu fiecare nouă victorie. Pentru el, campionii sînt inși ieșiți din comun, oameni excepționali, înconjurați parcă de aureola invincibilității.

Și totuși, marele campion nu este decît un om obișnuit, ca oricare altul. El poate fi, de pildă, tînăra aceea de 19 ani, cu părul tuns băiețește, cu ochi vioi, trup ce pare firav sub bluza largă a treningului... Așa arăta Christa Seliger, acum un an și jumătate, în vara Festivalului de la București. O fată simplă, deschisă la vorbă, emoționată de mărimea victoriei ei, la care nici nu îndrăznise să spere înainte de start. La București, pe Stadionul Republicii, svelta atletă din R.D. Germană realizase o mare performanță: 11,71 Atît arătaseră cronometrele cursei de 100 m., iar în urma Christei rămăseseră pe pista de zgură roșie alergătoare cu nume de rezonanță mondială.

Atunci, la București, și-a primit consacrară internațională Christa Seliger, atleta din Potsdam, cea care cu un an mai tîrziu avea să fie numită de ziare „cea mai rapidă alergătoare a Europei”. Intr-adevăr, pe tabela celor mai bune performanțe feminine ale anului athletic 1954, Christa Seliger-Stubnik figurează în fruntea probei de sprint cu un nou record european pe 200 m.: 23,6.

De la întrecerile Festivalului de la București și pînă în acest sfîrșit de sezon, Christa a alergat pe numeroase piste din Europa, ieșînd învingătoare în mari întreceri internaționale. La un singur concurs a fost absentă... Impreună cu Gisela Köhler și Ulla Jurewitz, celelalte două mari atlete din R. D. Germană, ea nu a putut lua parte la campionatele europene de la Berna, în vana aceasta. De ce? Fîndcă acei care conduc sportul în Germania Occidentală, revanșarzi orbiți de patimă, n-au acceptat ca la Berna să participe o reprezentativă unită, cu atleți din întreaga țară germană... Așa s-a făcut că pe pista de alergare a stadionului Neufeld din Berna cea mai bună sprinteră a anului n-a putut să-și apere renumele. Dar, militanșilor vest-germani,

celor care, urînd pacea, nesocotesc și noțiunea de sport, Christa Seliger le-a dat cel mai bun răspuns. Chiar dacă n-a putut concura la campionatele europene, ea a continuat să muncească pentru ridicarea măiestriei sale, a luptat mai departe pentru gloria sportivă a țării ei, pe care o dorește unită și pașnică. Cu nesecat avînt tîncresc,

Christa Seliger a cules în acest an un șinag întreg de succese și performanțe, care o arată limpede ca sprintera Nr. 1 a lumii!

Christa Seliger, sportiva modestă din R.D. Germană este o mare campioană, care merită din plin admirația tuturor.

Y. RADU

„10.000 metri pot fi alergați
în mai puțin de 28 minute”

Acum, cînd bilanșul sezonului sportiv de vară al anului 1954 a fost încheiat, se poate spune cu certitudine că Emil Zatopek continuă să păstreze un loc de frunte în scena atletismului mondial.

Acesta în polida afirmațiilor unor sceptici, care au preconizat în repetate rînduri „sfîrșitul” carierei lui Emil Zatopek și ale căror glasuri au răsunat și mai tare, mai cu seamă, după cele două înfrîngeri suferite de campionul olimpic în fața excepționalului fondist sovietic Vladimir KuŢ.

Dar, să nu uităm un lucru: deși învins la Berna și Praga în cursa de 5000 m., totuși acest fenomenal Zatopek a cîștigat crosul ziarului l'Humanité, a stabilit în acest an două recorduri ale lumii, a fost primul care a înghițit performanța „de granit” a lui Gunder Hägg pe 5000 m., declarînd acea avalanșă de recorduri în clasică cursă de fond, a spart granița celor 29 minute pe 10.000 m. stabilînd și în această grea probă un record excepțional.

Nu se poate spune deci, că Zatopek nu și-a adus și în acest an contribuția la mersul înainte al atletismului, disciplină în care s-a numărat mereu printre deschizătorii de drumuri.

Dorînd să cupoaștem noutăți despre celebrul campion, am luat legătura telefonică cu el prin intermediul ziarului „Ceskoslovenski sport”. Am aflat în felul acesta că Zatopek nu și-a întrerupt nici o clipă pregătirile, ci dimpotrivă, le-a intensificat. Metoda eforturilor maxime la antrenamentele continuă să rămînă „arma” cu care Zatopek a învins mulți adversari și cu care speră să obțină noi victorii.

Campionul olimpic a tras o serie de concluzii de pe urma principalelor concursuri atletice din acest an. El consideră că supremația mondială pe 5000 m., deji-

nută de KuŢ, se află în mîini bune și crede că acest minunat alergător sovietic va coborî și mai mult cifra recordului, la realizarea căruia a luat parte și Emil Zatopek. În schimb, pe 10.000 m. Zatopek apreciază că este de dator să să îmbunătățească recordul mondial. „25 ture de pistă pot fi alergate chiar și sub 28 minute”, — afirmă atletul cehoslovac, iar cuvintele sale nu par de domeniul fanteziei. Este evident că Zatopek se pregătește atît de intens, tocmai ca să arate că pronosticul său se bazează pe date concrete.

În vederea anului olimpic, 1956, Zatopek se va antrena în mod special pentru maraton, singura probă la care se înscrie. Și aici campionul olimpic prevede performanțe mult superioare celor existente. Ritmul „supremei alergări” poate fi simțitor accelerat, după părerea lui Emil Zatopek.

Trebuie să înțelegem din aceste cuvinte că pentru maratonul Olimpiadei de la Melbourne Emil Zatopek ne rezervă o surpriză. Fără îndoială, o surpriză plăcută...

C. VALERIU

„Ocupație”

Pe Tică îl cunoscusem, cîndva, întîmplător, pe stradă. De-atunci, nu l-am mai văzut cîțiva ani. Dar, zilele trecute, ne-am întîlnit, din nou, pe stradă. A început să-mi pună întrebări, l-am răspuns și apoi am trecut eu la rînd cu întrebatul. Și iată discuția noastră:

- Ce faci? am întreat eu.
- Mă ocup cu sportul,
- Cu sportul? Cu care din ele, că sînt atîtea?
- Cam cu toate...
- Vasăzică, ești polisportiv?
- Cam așa ceva...
- Și în ce colectiv ești încadrat?
- În nici unul. Activez de unul singur... E mai bine așa...
- Și participi la concursuri?
- Oho! Mai ales la cele unde se îmbulzește lumea.
- Dece?
- Pentru că eu stau în poartă...
- Aha! Ești portar la fotbal!
- Nu, dragă, eu vînd bilete.
- Am priceput. Ești cas'er. La care stadion?
- La... toate, fără excepție... Apropos, duminică e gală de box. Nu-ți trebuie 2 locuri?
- Lasă, dragă, nu te deranja...
- Imi pare rău, ți le dau cu un pol bucata. La alții le vînd cu 25 lei unul...
- Aha! Asta ți-e ocupația?
- Asta!

O săptămîină mai tîrziu l-am întîlnit, din nou, în fața sălii Floreasca.

- Iei un bilet?
- Nu, iau de la casă.
- Păi, ți-l dau mai ieftin decît la casă.
- Ai devenit... filantrop?
- De... nevoie. Uite, ți-l dau cu 5 lei... cu 4 lei... cu 2 lei... Cu 50 de bani...
- Cu 50 de bani?
- Da, că am băgat în bilete și banii de tranvai!
- Deh! Riscurile „meseriei”!

La campionatele mondiale de la Roma, Elena Leuștean s-a clasat printre primele 5 gimnaste din lume

Puține doar ți-au fost egale
La campionatele mondiale.
Îți string deci mina cu căldură:
Păi, asta zic și eu... figură!

Asociației Locomotiva, pe marginea retrogradării echipei Locomotiva-București din categoria A în B și a promovării echipei Locomotiva-Constanța din B în A

Orice-ați spune, pentru mine
Era clară-alternativa:
Cînd nu merge trenul bine.
Ce faci? Schimbi... locomotiva!

La Conservatorul Ciprian Porumbescu activitatea sportivă este inexistentă

Ce-ar fi, sportul de-ar purcede
Să le facă un memoriu:
„Măi tovarăși, cum se vede,
Voi m-ați scos din... repertoriu!”

Carte Poștală

Ieri, la prînz, iau o gazetă
Să mai văd ce-i pe planetă.
Deschid „Sportul popular”
Și văd scr.s într-un chenar
Numele unui arbitru.
Cred că-l știți: Schulder Dumitru.

Mi-arunc ochii peste știre
Și imi zic: îl ia-n primire!
Îl „atinge”! Într-un cuvînt,
Dă cu dînsul de pămînt!
Cel puțin așa, măi vere,
Să mai am cite-o plăcere
Azi, cînd s-a închis sezonul.
Inșă, stai să vezi ghinionul!
Eu credeam că „praf” îl face
Și cînd colo, uite, drace,
Nu numai că nu-l înșeapă,
Ba, cu litere de-o șchioapă,
Îl mai și evidențiază —
Cic-ar fi, un om de bază
Și pe larg de el se ocupă
Arătînd c-a luat și-o cupă
Pentru forma exemplară,
Cum a arbitrat în vară!
Auzi, nene, ce-nîmplare:
Să primeasc-o cupă mare
Fiîndcă... fluieră mereu!
Ei și ce? E-așa de greu?
Păi, în fond, și eu-s arbitru,
Fiîndcă întocmai ca Dumitru
(Au văzut toți spectatorii)
Și eu... fluier jucătorii,
Cu o diferență mică:
Pe cînd dînsul, vasăzică,
Două ore, fără jenă,
Stă și fluieră-n arenă,
Eu știu una și mai bună:
Fluier tare... din tribună!
Fluier pînă nu mai pot!
De-aia zic, e prea de tot
Eu care, mă știe leatul
Fluier, mă, ca disperatul,
Nu văd unul că mă pupă.
Sau că-mi dă și mie-o cupă.
Păi, e drept să fie-așa?
Mie nu, lui Schulder da?
Eu cînd fluier cit de cit
Ceilalți mă privesc urît,
Ba, de la un timp încoace,
Și proces verbal imi face,
Că mă costă amendatul
Cît nu face... fluieratul.
Inșă Schulder, ce să zic,
Nu pășeste, mă, nimic.
Ba, din contra, uite, chiar
Îl dă poza în ziar
Și în plus și-o cupă, frate...
Apăi, asta e dreptate?
Este just, spuneți-mi mie,
Pentru unii înși să fie
Un regim preferențial?
Protestez!

NITA SCANDAL
P. S.

Adresa, cred c-o știți și voi:
Strada... Fluierului 2.

Răvase

Fotbalistul Salam nu
prea a corespuns în anul
1954

Unu-mi spuse tam-nesam:
— Ce zici, ți place Salam?
I-am răspuns și eu, hazliu:
— ...Numai cînd e de Sibiu!

Marcă garantată...

Vrei o talpă ideală?
Îți propun și chiar insist:
Du-te, fără șovăială,
La... Macri, că-i specialist!

Echipea de fotbal Metalul-Hunedoara a fost retrogradată în categoria B pentru practici care nu au ce căuta în mișcarea noastră sportivă de tip nou

Un răvaș n-avem de gînd
Să vă facem. Știți de ce?
Doar primirăți, de curînd,
Un răvaș... de drum în B!

Colectivul sportiv Progresul F. B. a primit de dol ani sarcina să organizeze un concurs de floretă

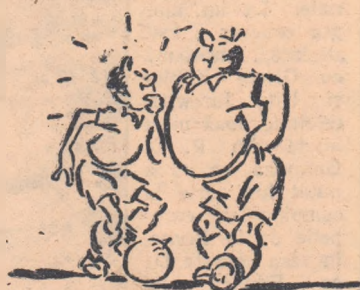
Au florete ei, firește,
Și scrimeri, deopotrivă.
Doar un lucru le lipsește
(Ați ghicit!): inițiativa!

Bogdan Roman, instructorul sportiv al colectivului Progresul T.A.P.L.-Tîrgoviște, își face apariția numai în ziua leții

Trebuie, de astă dată,
Procedat fără tomeală.
Dacă vine doar la leafă,
Eu i-aș cere... socoleală!

Unui activist sportiv...
specializat în rapoarte pline
cu realizări imaginare

De vrei copilului o carte
De Anul Ncu să-i dăruiești,
Adună-ți teancul de rapoarte
Și-i gata... cartea de povești!

Lui Ritter... impetuosul mijlocăș stînga al echipei Locomotiva Timișoara, o amintire de la revellionul trecut...

Cu dînsul toți s-au cam sfiit
Să ciocnească vinul rece,
Căci, dacă-i vorba de... „ciocnit”
Pe Ritter nimeni nu-l întrece!

Revistel FOTBAL, care
are mari... pauze în apariție

Pauze sînt, e drept, la fotbal,
Dar de ele nu mă mir,
Fiîndcă țin un sfert de oră,
Nu țin, nene, luni în șir!

La Institutul Forestier,
studenții nu fac sport

Nu vorbim cu ei sever,
Ci le-o spunem ca îndemn:
A fi, frate, forestier,
Nu înseamnă-a sta... de lemn!

Echipea C.C.A. a cîștigat pentru a treia oară consecutiv campionatul la polo pe apă

Cînd iar sezonul o să-nceapă,
Îl vom primi cu flori în față:
De-atîția ani, acolo-n apă,
Ei se mențin la... suprafață!

Celor... care se simt cu
musca pe căciulă

Ca să le trag un bobîrnac,
„Op”-ul lor vi-l spun și vouă:
Cărțile, să știți, le plac,
Numai dacă-s... 52!

În materie de fotbal și
mai ales de Cupa R.P.R....

Cei din Reșița, cu-nctel,
Inversară alfabetul.
Ordinea e-acum așa:
Înții B, pe urmă A!

Texte de: JACK BERARIU
și V. D. POPA
Desene de: MATTY